

Dziennik Urzędowy

L 244

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

13 września 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 875/2013 z dnia 2 września 2013 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 876/2013 z dnia 28 maja 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kolegów ds. kontrahentów centralnych ⁽¹⁾ 19
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 877/2013 z dnia 27 czerwca 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro 23
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 878/2013 z dnia 12 września 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 32

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2013/453/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 11 września 2013 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/443/UE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H7N7 we Włoszech** (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 5904) ⁽¹⁾.... 34

Informacja dla czytelników – Rozporządzenie Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

Nota do czytelników – Sposób cytowania aktów (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 875/2013

z dnia 2 września 2013 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 291 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9 i art. 11 ust. 2,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 682/2007⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren objętej obecnie kodami CN ex 2001 90 30 i ex 2005 80 00, pochodzącej z Tajlandii („ostateczne środki antydumpingowe”). Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości od 3,1 % do 12,9 %.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 682/2007 z dnia 18 czerwca 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 159 z 20.6.2007, s. 14).

- (2) Rozporządzenie (WE) nr 954/2008⁽³⁾ zmieniło rozporządzenie (WE) nr 682/2007 w odniesieniu do stawki cła nałożonego na jedno przedsiębiorstwo i na „wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa”. Zmienione cła wynoszą od 3,1 % do 14,3 %. Przywóz od dwóch tajlandzkich producentów eksportujących, których zobowiązania zostały przyjęte decyzją Komisji 2007/424/WE⁽⁴⁾, zwolniono z cła.

- (3) Rada uznała, w rozporządzeniu (WE) nr 847/2009⁽⁵⁾, że zobowiązania cenowe z ustaloną minimalną ceną importową nie były już odpowiednie, by przeciwdziałać szkodliwym skutkom dumpingu. W konsekwencji przyjęte zobowiązanie zostało wycofane, a zobowiązania złożone przez 10 innych tajlandzkich producentów eksportujących odrzucono.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽⁶⁾ obowiązujących ostatecznych środków antydumpingowych Komisja otrzymała w dniu 19 marca 2012 r. wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez Association Européenne des Transformateurs de Maïs Doux (AETMD) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część łącznej unijnej produkcji

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 954/2008 z dnia 25 września 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 682/2007 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2007/424/WE z dnia 18 czerwca 2007 r. przyjmująca zobowiązania złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 159 z 20.6.2007, s. 42).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/2009 z dnia 15 września 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 682/2007 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 246 z 18.9.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 258 z 2.9.2011, s. 11.

przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej, w tym przypadku ponad 50 %.

- (5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (6) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, Komisja ogłosiła w dniu 19 czerwca 2012 r., w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”), wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. Dochodzenie

4.1. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (7) Dochodzenie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

4.2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (8) Komisja oficjalnie zawiadomiła o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących w Tajlandii, importerów niepowiązanych, zainteresowanych użytkowników, a także przedstawicieli państwa wywozu. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (9) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (10) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w Tajlandii oraz niepowiązanych importerów w Unii zaangażowanych w dochodzenie, w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wyrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby Komisja mogła podjąć decyzję, czy konieczna jest kontrola wyrywkowa, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, wymienione powyżej strony wezwano do zgłoszenia się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i do przedstawienia Komisji informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

- (11) W odniesieniu do doboru próby producentów eksportujących w Tajlandii, Komisja otrzymała pełne informacje od 17 producentów eksportujących, spośród których 9 dokonywało wywozu do Unii w ODP. Podjęto decyzję o doborze próby 3 producentów eksportujących, których łączny wywóz reprezentował 90 % łącznych ilości wywożonych do Unii przez współpracujących producentów eksportujących w ODP.

- (12) Mając na uwadze, że otrzymano tylko jedną odpowiedź od niepowiązanego importera, nie zastosowano kontroli wyrywkowej do importerów niepowiązanych.

- (13) Z powodu dużej liczby unijnych producentów, których dotyczy to postępowanie, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania ogłoszono, iż Komisja dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych w celu ustalenia szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Wstępnego doboru dokonano na podstawie informacji, do których Komisja miała dostęp na etapie wszczęcia postępowania, przy czym o doborze decydowały takie czynniki, jak wielkość sprzedaży producenta, wielkość produkcji oraz jego lokalizacja geograficzna w Unii. Proponowana próba odpowiadała największej reprezentatywnej wielkości produkcji, która mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie, i odzwierciedlała 58 % łącznej produkcji przemysłu unijnego. Ponadto proponowana próba jest reprezentatywna pod względem lokalizacji geograficznej przedsiębiorstw, ponieważ obejmuje trzy różne państwa członkowskie. Przeprowadzono konsultacje z producentami unijnymi na temat proponowanej próby w dniu publikacji zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Zważywszy, że żaden dodatkowy producent nie zgłosił się oraz że nie otrzymano żadnych uwag na temat próby, proponowana próba została zatwierdzona.

- (14) Dwie zainteresowane strony stwierdziły, że próba unijnych producentów została dobrana spośród wnioskodawców oraz że należało dołożyć starań, by objąć próbą producentów nienależących do grupy wnioskodawców.

- (15) Wszyscy znani producenci unijni, zarówno będący, jak i niebędący wnioskodawcami, zostali jednak wezwani do współpracy. Dziesięciu unijnych producentów, będących, jak i niebędących wnioskodawcami, przedłożyło informacje dotyczące kontroli wyrywkowej. Jak wyjaśniono w motywie 13, wybrana próba odpowiadała największej reprezentatywnej wielkości produkcji, która mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie, i odzwierciedlała 58 % łącznej produkcji przemysłu unijnego. Komisja uważa, że dobrana próba jest reprezentatywna pod względem lokalizacji geograficznej, niezależnie od faktu, czy producenci są czy też nie są wnioskodawcami. Dlatego wniosek ten odrzucono.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 19.6.2012, s. 22.

(16) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. W tym celu Komisja rozesłała kwestionariusze do objętych próbą producentów eksportujących i producentów unijnych oraz do niepowiązanego importera. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci w Unii:

- Bonduelle Conserve International SAS, Renescure, Francja
- Compagnie Générale de Conserve France SA, Theix, Francja
- Compagnie Générale de Conserve Hungary, Debrecen, Węgry
- Conserve Italia SCA, San Lazzaro di Savena, Włochy;

b) producenci eksportujący w Tajlandii:

- Agri Sol., Ltd., Pathumthani City
- Lampang Food Products Co., Ltd., Bangkok
- Sun Sweet Co., Ltd., Chiang Mai City.

(17) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

(18) Produktem objętym postępowaniem jest kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*) w postaci ziaren, przetworzona lub zakonserwowana octem lub kwasem octowym, niezamrożona, objęta obecnie kodem CN ex 2001 90 30 oraz kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*) w postaci ziaren, przetworzona lub zakonserwowana inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożona, inna niż produkty objęte pozycją 2006, objęta obecnie kodem CN ex 2005 80 00, pochodząca z Tajlandii.

(19) W trakcie dochodzenia wykazano, że pomimo różnic w sposobach konserwowania, różne rodzaje produktu objętego postępowaniem mają wspólne cechy biologiczne i chemiczne i są wykorzystywane w zasadzie do tych samych celów.

(20) Dwie zainteresowane strony stwierdziły, że kody CN dotyczące kukurydzy cukrowej nie dotyczą wyłącznie produktu objętego postępowaniem, ale odnoszą się również do znaczących ilości kukurydzy młodej konserwowej, która nie jest produkowana w Unii i która nie jest produktem podobnym. Strony zasugerowały, aby Komisja ujęła kukurydżę młodą w swoich danych.

(21) Dochodzenie skupiło się jednak wyłącznie na produkcji objętym środkami, z wyłączeniem kukurydzy młodej, poprzez zastosowanie odpowiednich kodów TARIC jako podstawy dla analizy. Dlatego wniosek ten odrzucono jako błędny co do faktu.

2. Produkt podobny

(22) Ustalono, że kukurydza cukrowa produkowana i sprzedawana w Unii przez przemysł unijny oraz kukurydza cukrowa produkowana i sprzedawana w Tajlandii posiadają zasadniczo takie same cechy fizyczne i chemiczne oraz mają takie same podstawowe zastosowania jak kukurydza cukrowa produkowana w Tajlandii i sprzedawana na wywóz do Unii. Dlatego uważa się, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

(23) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

1. Uwagi wstępne

(24) Jak wspomniano w motywie 10, ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów eksportujących, którzy wyrazili gotowość do współpracy, w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wrywkową. Do celu określenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu dobrano próbę obejmującą trzech producentów eksportujących i reprezentującą około 90 % łącznego wywozu producentów eksportujących, którzy wyrazili gotowość do współpracy.

(25) Ponieważ łączna ilość wywozu trzech objętych próbą producentów eksportujących stanowiła około 25 % całego wywozu z Tajlandii do Unii podczas ODP, informacje z innych źródeł, takich jak wniosek o przegląd oraz dostępne statystyki handlowe dotyczące wywozu (od tajlandzkich służb celnych) oraz przywozu (z Eurostatu), musiały zostać wykorzystane do oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

(26) Sprzedaż przedsiębiorstw handlowych w Tajlandii, w przypadku której towary były kierowane na nieznaną rynki eksportowe, nie została uwzględniona przy określaniu marginesu dumpingu.

(27) Podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym, ustalono, że niektórzy producenci eksportujący pozyskują część swojej sprzedaży produktu objętego postępowaniem od zewnętrznych dostawców. Do celów dochodzenia sprzedaż produktu objętego postępowaniem, który nie był wytworzony przez producentów eksportujących, nie została uwzględniona przy określaniu ich odpowiednich marginesów dumpingu.

2. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

2.1. Określenie wartości normalnej

(28) Zgodnie z art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego, w celu określenia wartości normalnej ustalono najpierw dla każdego z trzech producentów eksportujących, czy ich ogólna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym w ODP była reprezentatywna w porównaniu z ich ogólną sprzedażą eksportową do Unii, tj. czy wielkość sprzedaży produktu podobnego z przeznaczeniem na konsumpcję krajową stanowiła przynajmniej 5 % ich wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii.

(29) Ustalono, że sprzedaż krajowa produktu podobnego była reprezentatywna dla jednego z trzech objętych próbą przedsiębiorstw.

(30) Następnie zbadano, czy rodzaje produktu podobnego sprzedawane przez to przedsiębiorstwo z przeznaczeniem na konsumpcję krajową były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Unii. Dla każdego z tych rodzajów ustalono, czy sprzedaż produktu podobnego z przeznaczeniem na konsumpcję krajową była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż z przeznaczeniem na konsumpcję krajową była wystarczająco reprezentatywna, jeżeli stanowiła przynajmniej 5 % ogólnej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju wywożonego do Unii.

(31) W przypadku wymienionego przedsiębiorstwa ustalono, że tylko jeden rodzaj produktu podobnego był bezpośrednio porównywalny z rodzajem wywożonym do Unii. Ponadto ten konkretny rodzaj był również sprzedawany w wystarczająco reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym.

(32) Następnie zbadano, czy rodzaj produktu przedsiębiorstwa wskazanego w motywie 31 był sprzedawany w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dokonano tego poprzez ustalenie proporcji sprzedaży rodzaju produktu objętego postępowaniem, dokonanej z zyskiem na rynku krajowym na rzecz niezależnych klientów.

(33) Ustalono, że ponad 80 % wielkości sprzedaży z przeznaczeniem na konsumpcję krajową było dokonywane

z zyskiem i, zgodnie z art. 2 ust. 4, wszystkie transakcje dotyczące tego konkretnego rodzaju wykorzystano do określenia wartości normalnej.

(34) Dla rodzaju produktu objętego postępowaniem, w przypadku którego sprzedaż była reprezentatywna i dokonana w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalną ustalono na podstawie rzeczywistej ceny krajowej obliczonej jako średnia ważona wszystkich cen krajowych tego rodzaju w ODP.

(35) Wartość normalną skonstruowano na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do dwóch pozostałych producentów eksportujących, których sprzedaż na rynku krajowym nie została uznana za reprezentatywną (jeden z nich w ogóle nie dokonywał sprzedaży produktu podobnego z przeznaczeniem na konsumpcję krajową), oraz w odniesieniu do trzeciego producenta eksportującego, którego cała sprzedaż została uznana za reprezentatywną, ale w przypadku wielu rodzajów produktu podobnego ilości sprzedawane na rynku krajowym nie zostały uznane za reprezentatywne.

(36) Wartość normalna została skonstruowana poprzez dodanie kosztów wytworzenia każdego rodzaju produktu wywożonego do Unii oraz rozsądnej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (SG & A) oraz zysku.

(37) Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego w przypadku dwóch producentów eksportujących, którzy dokonywali sprzedaży z przeznaczeniem na konsumpcję krajową w ilościach niższych lub wyższych od 5 % ich odpowiednich ilości sprzedaży do Unii – SG & A oraz marżę zysku ustalono na podstawie odpowiedniej sprzedaży przedsiębiorstw dokonanej w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

(38) W przypadku trzeciego producenta eksportującego, który nie sprzedawał produktu podobnego z przeznaczeniem na konsumpcję krajową, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit a) rozporządzenia podstawowego kwota SG & A i zysku użyta w stosunku do trzeciego producenta eksportującego stanowiła średnią ważoną kwoty SG & A i zysku ustalonych dla dwóch pozostałych producentów eksportujących wymienionych w motywie 37.

(39) Dwie zainteresowane strony zakwestionowały metodologię wyjaśnioną w motywie 37, tj. z wykorzystaniem zysku do skonstruowania wartości normalnej, gdy zysk ten jest oparty na transakcjach sprzedaży krajowej o wielkości niższej niż 5 % ilości sprzedaży do Unii. Uważają one, że gdy transakcje sprzedaży krajowej nie są dokonywane w wystarczających ilościach, by uznać je za reprezentatywne, zysk z takich transakcji również nie powinien zostać wykorzystany do obliczeń.

(40) Ta sama metodologia została jednak zastosowana w dochodzeniu pierwotnym i wobec braku zmiany okoliczności Komisja uważa, że jest ona również odpowiednia do celów niniejszego postępowania.

2.2. Określenie ceny eksportowej

- (41) Cała sprzedaż objętych próbą producentów eksportujących była prowadzona bezpośrednio do niepowiązanych klientów w Unii. Cenę eksportową ustalono zatem zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen zapłaconych lub należnych w przypadku tych niezależnych klientów w Unii.

2.3. Porównanie i korekty

- (42) Porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej zostało przeprowadzone na podstawie *ex-works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania uwzględniono, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnice, które miały wpływ na porównywalność cen.
- (43) W przypadkach kiedy było to właściwe i uzasadnione, dokonano korekt z tytułu różnic w kosztach transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku oraz w prowizjach i opłatach bankowych.
- (44) Ponadto zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) rozporządzenia podstawowego i zgodnie z metodologią zastosowaną w pierwotnym dochodzeniu, dokonano korekty z tytułu różnic w poziomie handlu dla tych producentów eksportujących, których sprzedaż na rynku krajowym jest prowadzona pod własną marką, ale sprzedaż do Unii jest dokonywana pod marką detalistów. Poziom korekty, obliczony w formie obniżki marży zysku i wykorzystany przy konstruowaniu wartości normalnej, jak wskazano w motywie 33, został oszacowany na podstawie stosunku marż zysków uzyskanych przez przemysł unijny ze sprzedaży produktów marki własnej i wszystkich produktów. Marża zysku została zatem obniżona od 20 % do 50 %.
- (45) Dwie zainteresowane strony stwierdziły, że rynek krajowy w Tajlandii oraz rynek unijny nie mogą być porównywane, ponieważ rozmiary tych rynków są różne, a producenci z Tajlandii dokonują sprzedaży pod swoją własną marką na rynku krajowym.
- (46) Należy po pierwsze przypomnieć, że w motywie 22 ustalono, iż kukurydza cukrowa sprzedawana na rynku krajowym w Tajlandii oraz kukurydza cukrowa sprzedawana na wywóz do Unii są podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (47) Po drugie, z uwagi na różnice w poziomie handlu dokonano korekty marży zysku, tj. obniżenia o 20–50 % marży zysku ze sprzedaży krajowej pod własną marką. Jest to również zgodne z metodologią zastosowaną w dochodzeniu pierwotnym.

2.4. Dumping w ODP

- (48) Na podstawie powyższych ustaleń marginesy dumpingu wyrażone jako odsetek ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, wynoszą między 8 % i 44 %.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków

3.1. Moce produkcyjne producentów eksportujących

- (49) Produkcja kukurydzy cukrowej jest uwarunkowana dostępem do świeżo zebranej kukurydzy, którą dostarcza się bezpośrednio po zbiorze do zakładu przetwórczego. Świeżo zebrana kukurydza powinna zostać przetworzona w ciągu 24 godzin po zbiorze, a zatem moce produkcyjne produktu objętego postępowaniem są bezpośrednio powiązane z dostępnością świeżo zebranej kukurydzy.
- (50) W Tajlandii sezon zbiorów trwa około 9–10 miesięcy rocznie i obejmuje 2 zbiory rocznie. Przy ocenie dostępnych technicznych mocy produkcyjnych należy uwzględnić ograniczenia dotyczące surowców i wynikające z sezonowości.
- (51) Trzech producentów eksportujących, którzy zostali objęci próbą, dysponowało łącznymi technicznymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi między 130 000 a 150 000 ton. Rzeczywisty wskaźnik wykorzystania dostępnych mocy technicznych wahał się między 50 % a 80 %.
- (52) Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że zawyżono dostępne wolne moce produkcyjne, uznając przy tym metodologię zastosowaną przy ograniczaniu mocy technicznych z uwagi na dostępność surowców.
- (53) Jak już podkreślono w motywie 50, moce techniczne nie mogą być w pełni wykorzystane z uwagi na sezonową niedostępność świeżo zebranej kukurydzy cukrowej. W toku dochodzenia wykazano jednak, że niektórzy producenci osiągnęli wykorzystanie mocy wynoszące 80 % i powyżej, natomiast w przypadku innych producentów objętych próbą wykorzystanie mocy było znacznie niższe. Ponieważ wszyscy producenci mają porównywalny dostęp do surowców, niższe wykorzystanie mocy nie może być wyjaśnione wyłącznie sezonową niedostępnością świeżo zebranej kukurydzy cukrowej.
- (54) Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Thai Food Processors Association (tajlandzkie stowarzyszenie przetwórców żywności) całkowity wywóz Tajlandii do reszty świata stale wzrastał o około 20 % w okresie badanym, osiągając wielkość 150 000–200 000 ton w ODP. Wskazuje to, że ilości dostępnej kukurydzy cukrowej mogą wzrastać i faktycznie stale rosły, w przypadku gdy producenci eksportujący potrzebowali tych dodatkowych ilości. W tym względzie należy zauważyć, że

łączna produkcja kukurydzy żółtej wyniosła 4,1 mln–4,5 mln ton w Tajlandii podczas okresu badanego. O ile wiadomo, że produkcja nie może zostać przestawiona z produkcji kukurydzy żółtej na cukrową w stosunku 1:1, samo znaczenie różnicy w wielkościach produkcji wyraźnie wskazuje, że nawet niewielkie przesunięcie ilości produkcji kukurydzy żółtej na produkcję kukurydzy cukrowej może wywrzeć istotny wpływ na łączną produkcję kukurydzy cukrowej w Tajlandii.

(55) Na tej podstawie ustalono, że trzech objętych próbą producentów mogło produkować dodatkową ilość wynoszącą około 40 000–60 000 ton rocznie („rzeczywiste wolne moce produkcyjne”), co reprezentuje około dwu- lub trzykrotność łącznego wywozu produktu objętego postępowaniem z Tajlandii do Unii.

(56) Rzeczywiste wolne moce produkcyjne producentów objętych próbą mogą zatem zostać uznane za istotne. Ponadto istnieje jeszcze 15 innych znanych producentów produktu objętego postępowaniem w Tajlandii, którzy również mają dostęp do znacznej produkcji kukurydzy cukrowej w Tajlandii.

(57) Informacje zebrane z innych źródeł, tj.:

— informacje zgromadzone na podstawie prezentacji internetowych producentów eksportujących,

— informacje zebrane w związku z kontrolą wyrwywkową, oraz

— informacje zebrane w ramach bazy danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego,

wskazują, że przynajmniej dwóch znaczących producentów eksportujących, z których jeden współpracował w dochodzeniu przeglądowym, ale nie został objęty próbą (i dlatego nie dostarczył żadnych szczegółowych informacji w tym zakresie), dysponowało łącznymi mocami wynoszącymi od 50 000 do 100 000 ton.

(58) Ostatecznie nie ma dowodów na to, że poziom konsumpcji na rynku tajlandzkim lub na rynkach państw trzecich wzrosło, umożliwiając absorpcję zwiększonej produkcji wynikającej z wykorzystania wolnych mocy przez tajlandzkich producentów. W szczególności tajlandzki rynek krajowy jest niewielki i w ujęciu średnim reprezentował jedynie 1–2 % łącznej sprzedaży wszystkich tajlandzkich producentów objętych próbą. Potwierdza to ustalenie, że jakkolwiek dodatkowa produkcja kukurydzy cukrowej będzie przedmiotem wywozu poza Tajlandię.

3.2. Atrakcyjność rynku unijnego

(59) Porównanie cen eksportowych produktu objętego postępowaniem stosowanych wobec Unii z cenami produktu podobnego na rynku krajowym wykazało istnienie dwóch zależności: ceny na rynku krajowym są względnie wysokie (z uwagi na sprzedaż pod marką własną), natomiast wielkość sprzedaży jest względnie niska w porównaniu do sprzedaży eksportowej. Na tej podstawie uznano, że nie ma rzeczywistego ryzyka przekierowania sprzedaży krajowej na sprzedaż do Unii, w przypadku uchylecia środków.

(60) Porównanie cen eksportowych produktu objętego postępowaniem stosowanych wobec Unii z cenami za produkt podobny na rynkach państw trzecich, wykazało, że ceny trzech objętych próbą producentów eksportujących stosowane wobec Unii są wyższe średnio o 14 %.

(61) Statystyki handlowe tajlandzkich służb celnych również potwierdzają to ustalenie. Po przeliczeniu zgłoszonej wagi logistycznej (puszka + kukurydza + płyn) na wagę netto puszki (kukurydza + płyn) zgodnie z metodologią stosowaną w przeglądzie, ceny za kilogram stosowane wobec Unii są wyższe średnio o 5 % od cen stosowanych wobec państw trzecich.

(62) Niektóre strony wyraziły wątpliwości, że różnica cen wynosząca 5 % lub 14 % jest na tyle znacząca, aby spowodować przekierowanie handlu do Unii, w toku dochodzenia wykazano jednak, że jest to możliwe na rynku kukurydzy cukrowej. W niniejszym postępowaniu jedno tajlandzkie przedsiębiorstwo (Karn Corn) objęto poprzednio stawką cła o 8–10 % niższą od stawki ustalonej dla większości innych tajlandzkich eksporterów. Ta różnica wynosząca 8–10 % była jednak wystarczająca, by wymienione przedsiębiorstwo siedmiokrotnie zwiększyło swój udział w tajlandzkim wywozie do Unii między OD dochodzenia pierwotnego a ODP obecnego dochodzenia.

(63) Ponadto pomimo obowiązującego cła antydumpingowego wynoszącego 3,1 % Karn Corn zwiększył ponad dwukrotnie swoje ilości wywozu do Unii od czasu nałożenia ceł antydumpingowych. Wskazuje to na atrakcyjność rynku Unii w porównaniu z innymi rynkami nawet w przypadku niewielkiej różnicy cen.

(64) Podsumowując, o ile ryzyko przekierowania handlu z rynku krajowego na rynek unijny jest raczej niewielkie z uwagi na sprzedaż krajową pod marką własną, istnieje znaczące ryzyko przekierowania handlu z rynków państw trzecich na rynek unijny ze względu na wyższe ceny obowiązujące na tym ostatnim rynku.

(65) Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że ceny na rynku unijnym są porównywalnie mniej atrakcyjne w stosunku do cen w innych państwach, takich jak Japonia. Dlatego też ryzyko przekierowania handlu w przypadku uchylecia środków jest wyolbrzymione.

- (66) Należy przypomnieć, że sprzedaż do państw trzecich jest traktowana jako łączna, a wniosek wyciągnięty w motywie 63 jest oparty na *średnich* cenach do wszystkich państw trzecich. Uznaje się powszechnie, że w ramach tej grupy państw trzecich istnieją państwa, w stosunku do których stosowane są wyższe ceny eksportowe, natomiast w stosunku do innych państw trzecich praktykowane są niższe ceny eksportowe. Oczywiście im niższa cena eksportowa, tym wyższe ryzyko przekierowania handlu w przypadku uchylenia środków.
- (67) Ponadto jedna zainteresowana strona stwierdziła, że powiązania umowne z importerami w państwach trzecich nie umożliwiają łatwej zmiany klientów w różnych państwach.
- (68) O ile powiązania umowne między producentami eksportującymi w Tajlandii i importerami w różnych państwach trzecich mogą istnieć i są utrzymywane w krótkim terminie, nie ma dowodów na to, że takie zobowiązania umowne nie mogłyby zostać stopniowo zniesione, aby umożliwić sprzedaż na rynki o wyższych cenach, takie jak rynek unijny.
- (69) Wreszcie zainteresowane strony stwierdziły, że wywóz do niektórych państw trzecich, takich jak Korea Południowa, nie może być porównywany, ponieważ asortyment produktów (na przykład rozmiar puszek) oraz warunki sprzedaży (na przykład warunki wysyłki) mogą być różne.
- (70) Należy przypomnieć, że z porównań w motywach 58, 59 i 60 wynikają wskaźniki różnic w cenach eksportowych stosowanych do *wszystkich państw trzecich*. Wpływ kwestii dotyczących tajlandzkiego wywozu na niewielką liczbę rynków w odniesieniu do ogólnego porównania jest zatem ograniczony. Ponadto zważywszy, że dane dotyczące tajlandzkiego wywozu są rejestrowane na podstawie FOB, wpływ na jakąkolwiek różnicę w warunkach wysyłki lub kosztach wysyłki jest ograniczony do kosztów frachtu krajowego wewnątrz Tajlandii, a zatem może być jedynie nieznaczny.
- (71) Wobec braku dowodów wskazujących, że średnie ceny stosowane w odniesieniu do wszystkich państw trzecich nie są porównywalne z cenami eksportowymi stosowanymi względem Unii, wnioski wyciągnięte w motywie 63 pozostają niezmienione.

4. Wniosek w sprawie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu

- (72) Wydaje się prawdopodobne, że w przypadku uchylenia środków stosunkowo wysoki poziom cen na rynku unijnym przyciągnie znaczące ilości produktu objętego postępowaniem, które są obecnie sprzedawane po niższych cenach do państw trzecich.
- (73) Tajlandzcy producenci eksportujący kontynuowali swoje praktyki dumpingowe podczas ODP.

- (74) Ponadto wolne moce w Tajlandii oraz fakt, że ceny na rynku unijnym są znacznie wyższe od cen na rynkach państw trzecich, prowadzą do wniosku, zgodnie z którym istnieje ryzyko zwiększonego wywozu produktu objętego postępowaniem w przypadku uchylenia środków.
- (75) Podsumowując, istnieje wysokie prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (76) W ODP produkt podobny był wytwarzany przez około 20 producentów unijnych. Produkcję tych producentów (której wielkość ustalono na podstawie danych uzyskanych od współpracujących producentów i – w przypadku innych producentów unijnych – na podstawie danych zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu) uznaje się zatem za produkcję unijną w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (77) Jak wyjaśniono w motywie 13, z uwagi na dużą liczbę producentów unijnych podjęto decyzję o doborze próby. Do celów analizy szkody ustanowiono wskaźniki szkody na następujących dwóch poziomach:
- elementy makroekonomiczne (produkcja, moce produkcyjne, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost gospodarczy, zatrudnienie, wydajność, średnie ceny jednostkowe, wielkość marginesów dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu) poddane zostały ocenie na poziomie łącznej produkcji unijnej, przeprowadzonej na podstawie informacji zebranych od współpracujących producentów oraz – w odniesieniu do pozostałych producentów unijnych – na podstawie danych zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu,
 - w odniesieniu do producentów unijnych objętych próbą przeprowadzono analizę elementów mikroekonomicznych (zapasy, wynagrodzenia, rentowność, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, zdolność do pozyskiwania kapitału i inwestycje) na podstawie ich informacji.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Konsumpcja w Unii

- (78) Konsumpcję w Unii określono na podstawie wielkości sprzedaży produkcji własnej przemysłu unijnego przeznaczanej na rynek unijny, danych dotyczących wielkości przywozu dla rynku unijnego uzyskanych z bazy danych na podstawie art. 14 ust. 6., a w odniesieniu do pozostałych producentów unijnych – na podstawie danych zawartych we wniosku.

- (79) W trakcie okresu badanego konsumpcja w Unii wzrosła o 9 %. O ile między 2008 a 2009 r. wielkość ta zmniejszyła się o 5 %, o tyle w 2010 i 2011 r. zwiększyła się odpowiednio o 6 i 9 punktów procentowych (tj. w porównaniu z poprzednim rokiem). Następnie ustabilizowała się w ODP na poziomie wynoszącym około 350 000 ton.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Łączna konsumpcja w Unii (w tonach)	318 413	301 594	320 027	351 279	347 533
Indeks (2008 = 100)	100	95	101	110	109

2. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

a) Wielkość

- (80) Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii zmniejszyła się o 43 % z około 38 000 ton w 2008 r. do około 22 000 ton w OD. W 2009 r. wielkość ta zmniejszyła się o 15 %, w 2010 r. – o kolejne 20 punktów procentowych, a w 2011 r. – o 11 punktów procentowych, natomiast w ODP nieznacznie wzrosła o 3 punkty procentowe.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Wielkość przywozu z Tajlandii	38 443	32 616	24 941	20 710	21 856
Indeks (2008 = 100)	100	85	65	54	57
Udział przywozu z Tajlandii w rynku (%)	12	11	8	6	6
Ceny przywozu z Tajlandii (EUR/tona)	835	887	806	775	807
Indeks (2008 = 100)	100	106	96	93	97

Źródło: baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

b) Udział w rynku

- (81) Odpowiedni udział tajlandzkich eksporterów w rynku unijnym zmniejszył się stopniowo o około 50 % lub 6 punktów procentowych w okresie badanym z 12 % w 2008 r. do 6 % w ODP. W ujęciu szczegółowym tajlandzki udział w rynku zmniejszył się z 12 % w 2008 r. do 11 % w 2009 r., do 8 % w 2010 r. oraz do 6 % w 2011 r./ODP.

c) Ceny

(i) Zmiany cen

- (82) Między 2008 r. i ODP średnie ceny przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, spadły o 3 % – z 835 EUR/tonę w 2008 r. do 807 EUR/tonę w ODP. W 2008 r. ceny wzrosły o 6 %, natomiast w 2010 r. spadły o 10 punktów procentowych, a w 2011 r. o kolejne 3 punkty procentowe. Od 2011 r. do ODP ceny te wzrosły znowu o 4 punkty procentowe.

(ii) Podcięcia cenowe

- (83) Dokonano porównania cen produktu podobnego z cenami sprzedaży stosowanymi przez producentów eksportujących i cenami przemysłu unijnego w Unii.

W tym celu porównano ceny *ex-works* stosowane przez przemysł unijny, bez rabatów i podatków, z cenami CIF na granicy Unii stosowanymi przez producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, z uwzględnieniem korekt z tytułu ceł, kosztów rozładunku i odprawy celnej. Porównanie wykazało, że podczas ODP ceny produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, i sprzedawanego w Unii były na ogólnie wyższym poziomie od cen przemysłu unijnego. Stwierdzono zatem, w oparciu o bazę danych na podstawie art. 14 ust. 6, brak marginesu podcięcia dla każdego przywozu z Tajlandii do Unii (dla obu współpracujących eksporterów oraz dla eksporterów niewspółpracujących, niezależnie od asortymentu produktów).

3. Sytuacja przemysłu unijnego

- (84) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki i wskaźniki gospodarcze mające wpływ na sytuację przemysłu unijnego.
- (85) Rynek ten charakteryzuje się między innymi istnieniem dwóch kanałów sprzedaży, tzn. sprzedaży pod marką własną producenta i sprzedaży pod marką detalistów.

Sprzedaż za pośrednictwem pierwszego kanału, w porównaniu ze sprzedażą za pośrednictwem drugiego kanału, zwykle wiąże się z wyższymi kosztami sprzedaży wynikającymi w szczególności z kosztów marketingu i reklamy, powodując tym samym wyższe ceny sprzedaży.

- (86) W toku dochodzenia ustalono, że cały przywóz dokonany przez tajlandzkich eksporterów współpracujących odbywał się za pośrednictwem drugiego kanału, tj. pod marką detalistów. W analizie szkody uznano zatem za słuszne rozróżnienie między sprzedażą przemysłu unijnego pod jego marką własną i pod marką detalistów w stosownych przypadkach, ponieważ przywóz po cenach dumpingowych konkuruje przede wszystkim z produktami podobnymi przemysłu unijnego sprzedawanymi pod marką detalistów. Rozróżnienie to wprowadzono przede wszystkim dla określenia wielkości sprzedaży, cen sprzedaży i rentowności. Jednakże w celu uzyskania pełnego obrazu sprawy łączne dane (obejmujące zarówno markę własną, jak i markę detalistów) przedstawiono i opisano w poniższych tabelach. W ODP

sprzedaż przemysłu unijnego pod marką detalistów wynosiła około 70 % ogólnej wielkości sprzedaży unijnej i około 60 % wartości sprzedaży.

- (87) Mając na uwadze, że w Unii kukurydza cukrowa jest przetwarzana wyłącznie w miesiącach letnich, wiele wskaźników szkody jest prawie identycznych dla 2011 r. i ODP (1 kwietnia 2011 r. do 30 marca 2012 r.). Ma to w szczególności zastosowanie do produkcji i mocy produkcyjnych.

3.1. Elementy makroekonomiczne

a) Produkcja

- (88) W stosunku do poziomu wynoszącego około 372 000 ton w 2008 r. produkcja przemysłu unijnego zmniejszyła się o 8 % w okresie badanym. W 2009 r. produkcja spadła o 25 %, w 2010 r. – o 13 punktów procentowych, natomiast w 2011 r./ODP wzrosła o 31 punkty procentowe.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Produkcja (w tonach)	371 764	279 265	231 790	344 015	343 873
Indeks (2008 = 100)	100	75	62	93	92

b) Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (89) Moce produkcyjne wyniosły około 488 000 ton w latach 2008, 2009 i 2010, a następnie zmniejszyły się o 9 % w 2011 r./ODP. Spadek ten wynikał z faktu, że jeden z objętych próbą producentów unijnych zamknął jeden ze swoich zakładów.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Moce produkcyjne (w tonach)	488 453	488 453	488 453	444 055	444 055
Indeks (2008 = 100)	100	100	100	91	91
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	76	57	47	77	77
Indeks (2008 = 100)	100	75	62	102	102

Źródło: dochodzenie

- (90) W 2008 r. wykorzystanie mocy wyniosło 76 %. Zmniejszyło się do 57 % w 2009 r. oraz do 47 % w 2010 r., a następnie wzrosło do 77 % w 2011 r./ODP. W całym okresie badanym wykorzystanie mocy produkcyjnych było na stabilnym poziomie, ponieważ zmniejszającej się produkcji towarzyszył spadek mocy produkcyjnych.

c) Wielkość sprzedaży

- (91) Sprzedaż przemysłu unijnego dotycząca jego produkcji przeznaczonej dla marki detalistów na rynku unijnym na rzecz klientów niepowiązanych najpierw spadła o 6 % w 2009 r., a następnie wzrosła o 17 punktów procentowych w 2010 r. i o kolejne 24 punkty procentowe w 2011 r. Od 2011 r. do ODP sprzedaż znowu zmniejszyła się o 4 punkty procentowe. W ujęciu ogólnym między 2008 r. a ODP wielkość sprzedaży wzrosła o około 31 %.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Wielkość sprzedaży w Unii (marka detalistów) dla klientów niepowiązanych (w tonach)	161 544	151 058	179 562	218 876	212 425
<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	94	111	135	131
Wielkość sprzedaży w Unii (marka własna i detalistów) dla klientów niepowiązanych (w tonach)	262 902	248 995	280 586	318 237	312 623
<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	95	107	121	119

Źródło: dochodzenie

- (92) Ogólna wielkość sprzedaży przemysłu unijnego dotycząca jego produkcji (zarówno pod marką własną, jak i detalistów) na rynku unijnym na rzecz klientów niepowiązanych wykazywała mniej więcej stałą tendencję, było to jednak mniej odczuwalne. Początkowo sprzedaż spadła o 5 % w 2009 r., a następnie wzrosła o 12 punktów procentowych w 2010 r. i o kolejne 14 punktów procentowych w 2011 r. Od 2011 r. do ODP sprzedaż znowu zmniejszyła się o 2 punkty procentowe. W ujęciu ogólnym między 2008 r. a ODP wielkość sprzedaży wzrosła o około 19 %.

d) Udział w rynku

- (93) Udział przemysłu unijnego w rynku wynosił 83 % w latach 2008 i 2009. Zwiększył się do 88 % w 2010 r. oraz do 91 % w 2011 r., a następnie nieznacznie zmniejszył się do 90 % w ODP. W ujęciu ogólnym udział przemysłu unijnego w rynku w okresie badanym wzrósł o 7 punktów procentowych.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Udział przemysłu unijnego w rynku (marka własna i detalistów) (%)	83	83	88	91	90
<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	100	106	110	109

Źródło: dochodzenie

e) Wzrost

- (94) Między 2008 r. a ODP, kiedy to konsumpcja w Unii wzrosła o 9 %, wielkość sprzedaży przeznaczonej dla marki detalistów na rynek unijny wzrosła o około 31 %, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego przeznaczona zarówno dla marki własnej, jak i marki detalistów na rynku unijnym wzrosła o 19 %. Między 2008 r. i ODP przemysł unijny zyskał około 7 punktów procentowych pod względem udziału w rynku, a przywóz po cenach dumpingowych stracił około 6 punktów procentowych udziału w rynku. Stwierdza się zatem, że przemysł unijny był w stanie skorzystać ze wzrostu na rynku.

f) Zatrudnienie

- (95) Liczba osób zatrudnionych w przemyśle unijnym wzrosła między 2008 a 2009 r. o 17 %, a następnie spadła w 2010 r. o 5 punktów procentowych, natomiast w 2011/ODP wzrosła o 11 punktów procentowych. W ujęciu ogólnym, zatrudnienie w przemyśle unijnym zmalało o 11 % w okresie badanym, tj. z około 2 300 do około 2 000 osób.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Zatrudnienie (liczba osób)	2 278	1 896	1 786	2 038	2 035
<i>Indeks (2008 = 100)</i>	100	83	78	89	89

Źródło: dochodzenie

g) Wydajność

- (96) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona w wielkości produkcji (tony) na pracownika rocznie, zaczynając od poziomu 163 ton na pracownika, początkowo zmalała o 10 % w 2009 r., następnie spadła o 10 punktów procentowych w 2010 r. i wreszcie wzrosła o 23 punkty procentowe w 2011 r. oraz o 1 punkt procentowy w ODP. W ujęciu ogólnym wydajność przemysłu unijnego wzrosła o 4 % w okresie badanym. Tendencja ta wskazuje na fakt, iż spadek zatrudnienia był większy niż spadek produkcji.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Wydajność (w tonach na pracownika)	163	147	130	169	169
Indeks (2008 = 100)	100	90	80	103	104

Źródło: dochodzenie

h) Czynniki mające wpływ na ceny sprzedaży

- (97) Ceny jednostkowe sprzedaży przemysłu unijnego w zakresie produktów marki detalistów na rzecz klientów niepowiązanych wzrosły o 7 % w 2009 r., a następnie spadły o 8 punktów procentowych w 2010 r. i o kolejne 5 punktów procentowych w 2011 r. Od 2011 r. do ODP wskazane ceny wzrosły o 3 punkty procentowe. W ujęciu ogólnym ceny te spadły o 3 % w okresie badanym z poziomu wynoszącego 1 073 EUR/tonę do 1 041 EUR/tonę w ODP.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Cena jednostkowa – rynek unijny (marka detalistów) (EUR/tonę)	1 073	1 152	1 057	1 008	1 041
Indeks (2008 = 100)	100	107	99	94	97
Cena jednostkowa – rynek unijny (marka własna oraz detalistów) (EUR/tonę)	1 248	1 305	1 219	1 182	1 215
Indeks (2008 = 100)	100	105	98	95	97

Źródło: dochodzenie

- (98) Łączne (marka własna oraz detalistów) ceny sprzedaży przemysłu unijnego na rynek unijny klientom niepowiązanym kształtowały się mniej więcej podobnie. Ceny wzrosły o 5 % w 2009 r., a następnie spadły o 7 punktów procentowych w 2010 r. i o kolejne 3 punkty procentowe w 2011 r. Od 2011 r. do ODP wskazane ceny wzrosły o 2 punkty procentowe. W ujęciu ogólnym ceny te spadły o 3 % w okresie badanym z poziomu wynoszącego 1 248 EUR/tonę do 1 215 EUR/tonę w ODP.

i) Wielkość marginesu dumpingu

- (99) W toku dochodzenia wykazano, że kontynuacja dumpingu i wielkość rzeczywistych marginesów dumpingu (do 44 %) nie mogą być uważane za nieistotne.

j) Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (100) Zbadane powyżej makrowskaźniki i przeanalizowane poniżej mikrowskaźniki wykazują, iż chociaż środki antydumpingowe częściowo osiągnęły swój cel, przyczyniając się do usunięcia szkody wyrządzonej producentom unijnym, sytuacja przemysłu unijnego wciąż jest podatna na zagrożenia oraz niestabilna. Wyniki segmentu marki detalistów, który jest bezpośrednim konkurentem przywozu z Tajlandii, nie są zadawalające pod względem rentowności. Ceny sprzedaży przemysłu unijnego w tym segmencie rynku spadły o 3 % w okresie badanym, a koszty produkcji wzrosły o około 10 % w tym samym okresie. Przemysł unijny nie był najwidoczniej w stanie pokryć swoich kosztów, co spowodowało istotne straty. Biorąc pod uwagę znaczenie marki detalistów w przemyśle unijnym

kukurydzy cukrowej (reprezentującej 70 % łącznej wielkości sprzedaży i 60 % łącznej wartości sprzedaży) zaważyło to na ogólnej rentowności. Nie dało się zatem stwierdzić rzeczywistej poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu i uznaje się, że przemysł unijny jest nadal podatny na szkodliwe wpływy przywozu po cenach dumpingowych na rynek unijny.

3.2. Elementy mikroekonomiczne

a) Zapasy

- (101) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w przemyśle unijnym stale zmniejszał się w okresie badanym. W 2009 r. wielkość ta zmniejszyła się o 2 %, w 2010 r. – o 27 punktów procentowych, w 2011 r. – o 2 punkty procentowe, a w ODP o kolejne 24 punkty procentowe. Należy jednak zauważyć, że poziom zapasów nie jest miarodajnym wskaźnikiem szkody w tym konkretnym przemyśle. Wysoki poziom zapasów pod koniec każdego roku łączy się z tym, że zbiory i przetwarzanie co roku kończą się zazwyczaj w październiku. Dlatego też zapasy to towary czekające na wysłanie ich w okresie od listopada do lipca.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	193 834	189 741	136 703	133 884	88 108
Indeks (2008 = 100)	100	98	71	69	45

Źródło: dochodzenie

b) Wynagrodzenia

- (102) Między 2008 r. i ODP koszty pracy spadły o 7 %. W 2009 r. spadły o 16 %, w 2010 r. – o 1 punkt procentowy, natomiast w 2011 r./ODP wzrosły o 10 punktów procentowych. Ten ogólny spadek w okresie badanym wynika ze spadku zatrudnienia.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Roczne koszty pracy (EUR)	34 343 788	28 850 250	28 370 188	31 952 596	31 923 505
Indeks (2008 = 100)	100	84	83	93	93

Źródło: dochodzenie

c) Rentowność i zwrot z inwestycji

- (103) W okresie badanym rentowność sprzedaży przemysłu unijnego z produktów przeznaczonych dla marki detalistów, wyrażona jako procent sprzedaży netto, spadła z 5,6 % (zysk) w 2008 r. do około -5,4 % (strata) w ODP.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Rentowność w Unii (marka detalistów) (% sprzedaży netto)	5,6	9,6	- 3,3	- 8,2	- 5,4
Indeks (2008 = 100)	100	169	- 59	- 145	- 95
Rentowność w Unii (marka własna i detalistów) (% sprzedaży netto)	8,5	10,8	0,7	- 0,5	1,6
Indeks (2008 = 100)	100	127	8	- 6	19
ROI (marka własna i detalistów) (zysk w % wartości księgowej netto inwestycji)	24,3	40,4	2,9	- 3,0	4,4
Indeks (2008 = 100)	100	166	12	- 13	18

Źródło: dochodzenie

- (104) Rentowność sprzedaży przemysłu unijnego z produktów przeznaczonych dla marki własnej i detalistów również spadła z 8,5 % w 2008 r. do 1,6 % w ODP. Spadek ten nie jest zatem tak drastyczny, jak w przypadku samej sprzedaży pod marką detalistów. Spadek rentowności wynika z tego, że ceny sprzedaży w okresie badanym zmniejszyły się o 3 %, a koszty produkcji (głównie nieprzetworzona kukurydza cukrowa i puszki) wzrosły o 5 % w tym samym okresie. Przemysł unijny nie był najwidoczniej w stanie przenieść wzrostu kosztów produkcji na swoich klientów.
- (105) Zwrot z inwestycji („ROI”), wyrażony jako procentowy zysk wartości księgowej netto inwestycji (zarówno dla marki własnej, jak i marki detalistów), był zasadniczo zgodny z tendencją dotyczącą rentowności. Zmniejszył się z poziomu około 24,3 % w 2008 r. do 4,4 % w ODP, obniżając się tym samym o 82 % w okresie badanym.

d) Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (106) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej w 2008 r. wyniosły około 27 000 EUR. W 2009 r. wielkość ta wzrosła do około 23 mln EUR i do około 58 mln EUR w 2010 r., a następnie spadła o około 8 mln EUR w 2011 r. Od 2011 r. do ODP przepływy wzrosły do około 11 mln EUR. Żaden ze współpracujących producentów unijnych nie wskazał, że doświadczył trudności z pozyskaniem kapitału.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Przepływy pieniężne (marka własna i detalistów) (EUR)	26 698	23 239 572	58 654 064	7 845 330	11 077 815
Indeks (2008 = 100)	100	87 047	219 698	29 386	41 494

Źródło: dochodzenie

e) Inwestycje

- (107) Roczne inwestycje przemysłu unijnego w produkcję produktu podobnego wzrosły o 45 % między rokiem 2008 a 2009, następnie spadły o 34 punkty procentowe w okresie 2009–2010, wzrosły o 57 punktów procentowych w 2011 r. i wreszcie spadły o 4 punkty procentowe w okresie od 2011 r. do ODP. W okresie badanym inwestycje wzrosły ogólnie o 64 %, a miało to na celu konserwację i modernizację istniejącego wyposażenia, a nie wzrost mocy produkcyjnych.

	2008	2009	2010	2011	ODP
Inwestycje netto (EUR)	6 590 078	9 545 749	7 329 354	11 093 136	10 802 751
Indeks (2008 = 100)	100	145	111	168	164

Źródło: dochodzenie

4. Wnioski dotyczące szkody

- (108) Wiele wskaźników cechowało tendencję ujemną między 2008 r. a ODP. Zwrot z inwestycji zmniejszył się, wielkość produkcji spadła o 8 %, moce produkcyjne zmniejszyły się o 9 %, a zatrudnienie o 11 %. W odniesieniu do niższego poziomu produkcji należy zauważyć, że plony w 2008 r. były wyższe niż przewidywano oraz przyczyniły się do większej produkcji przemysłu unijnego w tym samym roku. W tym samym okresie przywóz z Tajlandii (który jest głównie fakturowany w USD) stał się bardziej atrakcyjny ze względu na niższy kurs USD. Ten wzrost, zarówno w odniesieniu do unijnej, jak i tajlandzkiej podaży kukurydzy cukrowej, zbiegł się z kryzysem gospodarczym i finansowym w Unii, co wywarło

wpływ na konsumpcję. W konsekwencji zwiększona produkcja unijna nie mogła być w całości sprzedana na rynku unijnym. Spowodowało to obniżenie poziomu produkcji i stanu zapasów w kolejnych latach, lecz nie wyjaśnia w pełni poniesionej szkody.

- (109) Rentowność sprzedaży przemysłu unijnego dotycząca kukurydzy cukrowej (zarówno pod marką własną, jak i detalistów) znacznie obniżyła się w okresie badanym. Segment marki detalistów, w którym przemysł unijny musi stawić czoła konkurencji ze strony przywozu tajlandzkiego, ponosi wyraźne straty (rentowność obniżyła się

- z ponad 5 % (zysk) w 2008 r. do -5 % (strata) w ODP). Producenci UE zmniejszyli swoje ceny sprzedaży na rynku unijnym o 3 % i odzyskali udział w rynku kosztem rentowności. Przemysł musi dokonywać sprzedaży pod marką detalistów, ponieważ nie ma wystarczającego popytu na markę własną, a zważywszy, że sprzedaż pod marką detalistów reprezentuje około 60 % łącznej wartości sprzedaży, ogólna rentowność obniżyła się z 8,5 % do 1,6 % w okresie badanym.
- (110) Analiza niektórych wskaźników sugeruje, że obowiązujące środki umożliwiły przemysłowi odzyskanie jego pozycji. Wielkość tajlandzkiego przywozu i odpowiadający mu udział w rynku obniżyły się o prawie połowę, z 12 % w 2008 r. do zaledwie 6 % w ODP. Udział przemysłu unijnego w rynku wzrósł z 83 % w 2008 r. do 90 % w ODP. Ponadto w ODP średnie ceny przywozu z Tajlandii nie podcinały cen przemysłu unijnego, lecz uniemożliwiły przemysłowi unijnemu przeniesienie wzrostu kosztów na klientów. Inne wskaźniki również odnotowały pozytywne tendencje. Wykorzystanie mocy wzrosło o 2 % w okresie badanym i utrzymywało się na wysokim poziomie wynoszącym 77 % w ODP. Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego pod marką detalistów, która bezpośrednio konkuruje z przywozem tajlandzkim, wzrosła o 31 %, a łączna sprzedaż dla obu segmentów wzrosła o 19 %. Inwestycje wzrosły o 64 %. Te czynniki wskazują, że przemysł był w stanie poprawić swoją sytuację. Nie mógł on jednak osiągnąć wystarczającej rentowności, aby utrzymać znaczący udział w rynku, na którym konkuruje tylko przemysł unijny i przywóz z Tajlandii (przywóz z innych państw trzecich jest mało znaczący i rozproszony).
- (111) Sytuacja pod względem konkurencji na rynku unijnym jest niepewna. Z jednej strony w przypadku segmentu sprzedaży pod własną marką przemysł unijny nie ma konkurencji zewnętrznej. Pozycja negocjacyjna właścicieli marki wobec detalistów jest silna. W rzeczywistości wyznaczają oni ceny. Rynek jest również skonsolidowany, a czterech objętych próbą producentów ma 54 % udziału w rynku. Z drugiej strony detaliści mają przewagę w segmencie marek prywatnych. Z uwagi na konkurencję zewnętrzną i wewnątrz Unii, ceny są pod stałą presją. W konsekwencji trudniej jest producentom unijnym przenieść wzrost kosztów produkcji (głównie kukurydzy cukrowej lub puszek) na ich klientów (koszty produkcji przemysłu unijnego wzrosły o 5 % w okresie badanym) ze względu na presję cenową wywieraną przez przywóz z Tajlandii.
- (112) Przemysł unijny był w stanie zwiększyć swoje udziały w rynku, kładąc nacisk na ilość kosztem cen. Jednakże nie można pominąć faktu, że w przypadku większości działalności związanej z kukurydzą cukrową (marka detalistów) niemożliwe było pokrycie kosztów. W związku z powyższym można stwierdzić, że sytuacja przemysłu unijnego wciąż jest podatna na zagrożenia oraz niestabilna.
- (113) Kilka stron wskazało, że sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się, zważywszy na poprawę szeregu wskaźników i zwłaszcza wysoki udział przemysłu unijnego w rynku, a także negatywne podcięcie cenowe.
- (114) Należy odnotować, że obraz szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu nie jest jednoznaczny. Środki antidumpingowe częściowo osiągnęły swój cel poprzez usunięcie pewnych elementów szkody poniesionej przez przemysł unijny w wyniku przywozu po cenach dumpingowego z Tajlandii. Jednak z drugiej strony, zwłaszcza mając na uwadze niską i zmniejszającą się rentowność, sytuacja przemysłu unijnego nadal jest podatna na zagrożenia.
- (115) Negatywne podcięcie cenowe oraz znaczący udział przemysłu unijnego w rynku nie wskazują automatycznie na brak szkody. Kontynuacja przywozu po cenach dumpingowych z Tajlandii (z marginesami dumpingu wynoszącymi do 44 %) doprowadziła do tłumienia cen na rynku unijnym. Przemysł unijny, próbując odzyskać utracone udziały w rynku, utrzymywał ceny na niskim poziomie, co spowodowało pogorszenie się rentowności.
- (116) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że ocenę szkody należało oprzeć na ogólnych wynikach przemysłu unijnego, a nie na wynikach jednego segmentu rynku.
- (117) Zgodnie z dochodzeniem pierwotnym ocenę szkody przeprowadzono na podstawie ogólnych wyników przemysłu unijnego (marka własna oraz marka detalistów), a także – w przypadku kilku wskaźników szkody (rentowność, wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży) – na marce detalistów. Nie zaistniała zmiana okoliczności uzasadniająca odejście od tej metodologii, która pozostaje właściwa w celu oceny sytuacji przemysłu unijnego. Jak wskazano w motywach 84 i 85, rynek kukurydzy cukrowej nadal charakteryzuje się istnieniem dwóch kanałów sprzedaży i cały przywóz od współpracujących tajlandzkich eksporterów dotyczył kanału sprzedaży pod marką detalistów. Ponadto nawet jeżeli tylko ogólne wyniki przemysłu unijnego zostałyby uwzględnione, nie miałyby to wpływu, mając na uwadze niską i zmniejszającą się rentowność, na wniosek, że sytuacja przemysłu unijnego jest podatna na zagrożenia. Na podstawie powyższych ustaleń wniosek został odrzucony.
- (118) Dwie zainteresowane strony stwierdziły, że problemy przemysłu unijnego mogą wynikać z konkurencji w Unii.

(119) Jednak sytuacja na rynku unijnym w zakresie konkurencji nie jest znacząco różna od sytuacji w okresie badanym w ramach dochodzenia pierwotnego (dwa kanały sprzedaży, około 20 producentów unijnych). W 2002 r., przed pojawieniem się na rynku unijnym tajlandzkiego przywozu po cenach dumpingowych, przemysł unijny osiągnął jednak ogólny poziom zysku wynoszący ponad 20 % (marka własna oraz marka detalistów) i 17 % (marka własna). Wskazuje to, że konkurencja w Unii nie uniemożliwia przemysłowi unijnemu osiągnięcie odpowiedniej marży zysku. Brak możliwości zwiększenia cen przez przemysł unijny wynika raczej z ciągłej obecności przywozu po cenach dumpingowych i wynikającego z tego tłumienia cen.

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

(120) Na podstawie powyżej opisanych trendów okazuje się, że środki antydumpingowe częściowo osiągnęły swój cel, jakim było usunięcie szkody wyrządzonej producentom unijnym. Z drugiej strony, jak wskazują negatywne tendencje wielu wskaźników szkody, sytuacja przemysłu wciąż jest podatna na zagrożenia oraz niestabilna.

(121) Zgodnie z powyższymi ustaleniami eksporterzy z Tajlandii dysponują wolnymi mocami produkcyjnymi, umożliwiającymi bardzo szybkie zwiększenie wywozu. Ponadto tajlandzkie statystyki handlowe potwierdzają, że Tajlandia dokonała wywozu około 140 000 ton do państw trzecich w 2011 r., co reprezentuje około siedmiokrotność wielkości tajlandzkiego wywozu do Unii. Mając na uwadze wyższe ceny na rynku unijnym w porównaniu do cen na niektórych rynkach państw trzecich, prawdopodobne jest, że znaczące ilości obecnie wywożone do tych państw zostaną przekierowane na rynek unijny, jeżeli dopuści się do wygaśnięcia środków antydumpingowych. Taka gwałtowna zmiana została już odnotowana w dochodzeniu pierwotnym, gdy udział w rynku przywozu unijnego z Tajlandii zwiększył się prawie dwukrotnie zaledwie w ciągu trzech lat, tj. z 6,8 % w 2002 r. do 12,7 % w 2005 r.

(122) W związku z powyższymi ustaleniami można zatem stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylecia środków.

(123) Kilka zainteresowanych stron wyraziło wątpliwości związane z wnioskiem o prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia szkody. Stwierdzono w szczególności, że różnica cen wynosząca 5 % między rynkami państw trzecich i UE jest zbyt mała, aby przekierować wywóz kukurydzy cukrowej na rynek UE. Argument ten został już rozpatrzony w motywie 61. Ponadto wskazano, że kukurydza cukrowa nie jest towarem, którego produkcję można łatwo przekierowywać na różne rynki. Argumentu tego nie poparto jednak dowodami i nie znajduje on odzwierciedlenia w ustaleniach z dochodzenia.

(124) Mimo że prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody jest oceną prospektywną, opiera się ono na faktach wskazanych w motywie 121. Dlatego wnioszek ten odrzucono.

G. INTERES UNII

(125) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów. Wszystkie zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

1. Interes przemysłu unijnego

(126) Jak wskazano powyżej sytuacja przemysłu unijnego wciąż jest podatna na zagrożenia oraz niestabilna. Dalsze stosowanie środków umożliwiłoby mu zwiększenie cen sprzedaży (zwłaszcza w przypadku marki detalistów) w celu pokrycia wzrostu kosztów produkcji. Pozwoliłoby to przemysłowi poprawić jego sytuację finansową.

2. Interes detalistów i konsumentów

(127) Próbowano nawiązać współpracę z ponad 40 importera-
mi/detalistami i dwoma organizacjami konsumentckimi/
handlowymi. Tylko jeden detalista zgodził się współpracować. Jego przywóz reprezentował niewielki odsetek łącznego przywozu z Tajlandii podczas ODP. Udział jego obrotu związanego z kukurydzą cukrową był nieznaczny w porównaniu do jego łącznego obrotu. Ponadto odsprzedaż kukurydzy cukrowej wygenerowała bardzo duży zysk w ODP. Te czynniki wskazują, że detaliści nie będą nieproporcjonalnie zagrożeni, nawet jeżeli obowiązywanie środków zostanie przedłużone.

(128) Jednocześnie wiele stowarzyszeń handlowych przed-
łożyło odpowiedzi i uczestniczyło w przesłuchaniu.
Twierdzą one, że środki antydumpingowe powinny
zostać uchylone ze względu na niski i malejący udział
przywozu z Tajlandii w rynku, któremu towarzyszy
wysoki i rosnący udział przemysłu unijnego w rynku.

(129) W odniesieniu do konsumentów średnie wydatki na
kukurydę cukrową w gospodarstwie domowym są
bardzo niskie i wynoszą do 5 EUR na rok. Zważywszy
na umiarkowany poziom obowiązujących środków,
skutki dalszego stosowania tych środków będą
znikome dla konsumentów.

(130) W świetle powyższego oraz uwzględniając ogólnie niski poziom współpracy, przyjmuje się, że sytuacja detalistów oraz konsumentów w Unii nie zmieni się znacznie pod wpływem proponowanych środków.

3. Ryzyko niedoborów podaży/konkurencji na rynku unijnym

(131) Przede wszystkim należy przypomnieć, że celem środków antydumpingowych nie jest zablokowanie dostępu do Unii przywózowi, wobec którego wprowadzono takie środki, ale wyeliminowanie wpływu zakłóconych warunków rynkowych, wynikających ze stałej obecności przywozu po cenach dumpingowych.

(132) Konsumpcja w Unii wzrosła o 9 % w ODP, osiągając około 350 000 ton. Moce produkcyjne przemysłu unijnego stale przekraczały popyt w Unii w okresie badanym, osiągając około 440 000 ton w ODP. Istnieje wystarczająca konkurencja między producentami unijnymi. Przemysł unijny, który w ODP funkcjonował przy wykorzystaniu 77 % mocy produkcyjnych, dysponuje wolnymi mocami, aby zwiększyć swoją produkcję w przypadku wzrostu popytu. Przywóz z innych państw trzecich, zwłaszcza ze Stanów Zjednoczonych i Chińskiej Republiki Ludowej, może również zaspokoić część popytu. Jak wskazano powyżej, należy podkreślić, że środki antydumpingowe nie służą zablokowaniu dostępu przywózowi z Tajlandii do Unii. Mając na uwadze niski poziom środków, oczekuje się, że przywóz z Tajlandii nadal będzie miał pewien udział w rynku unijnym.

(133) Zważywszy na powyższe ustalenia, nie można stwierdzić, że utrzymanie środków antydumpingowych prawdopodobnie spowoduje niedobór podaży lub ograniczy konkurencję na rynku unijnym.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

(134) Na podstawie powyższych wniosków okazuje się, że negatywne skutki dalszego stosowania środków będą ograniczone i w żadnym wypadku nie będą nieproporcjonalne do korzyści dla przemysłu unijnego płynących z przedłużenia obowiązywania środków.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(135) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag i wniosków dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.

(136) Z powyższych względów wynika, że zgodnie z art. 11 ust 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że środki te mają formę cła *ad valorem* o różnej wysokości stawek.

(137) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu są stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wytworzonego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego aktu prawnego, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(138) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających na przykład z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione przez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kukurydzy cukrowej (*Zea mays var. saccharata*) w postaci ziaren, przetworzonej lub zakonserwowanej za pomocą octu lub kwasu octowego, niezamrożonej, objętej obecnie kodem CN ex 2001 90 30 (kod TARIC 2001 90 30 10) oraz kukurydzy cukrowej (*Zea mays var. saccharata*) w postaci ziaren, przetworzonej lub zakonserwowanej inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, niezamrożonej, innej niż produkty objęte pozycją 2006, objętej obecnie kodem CN ex 2005 80 00 (kod TARIC 2005 80 00 10), pochodzącej z Tajlandii.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, BELGIA.

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Karn Corn Co Ltd, 68 Moo 7 Tambol Saentor, Thamaka, Kanchanaburi 71130, Tajlandia	3,1	A789
Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd., 236 Krung Thon Muang Kaew Building, Sirindhorn Rd., Bangplad, Bangkok 10700, Tajlandia	14,3	A890
Malee Sampran Public Co., Ltd., Abico Bldg. 401/1 Phaholyothin Rd., Lumlo-okka, Pathumthani 12130, Tajlandia	12,8	A790
River Kwai International Food Industry Co., Ltd, 52 Thaniya Plaza, 21st Floor, Silom Rd., Bangrak, Bangkok 10500, Tajlandia	12,8	A791
Sun Sweet Co., Ltd, 9 M. 1, Sanpatong, Chiang Mai 50120, Tajlandia	11,1	A792
Producenci współpracujący wymienieni w załączniku	12,9	A793
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	14,3	A999

Artykuł 2

Art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, w stosunku do których zastosowanie ma zatem średnia ważona stawka celna w wysokości 12,9 %, w przypadku gdy jakikolwiek nowy producent eksportujący w Tajlandii dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- nie prowadził wywozu do Unii produktu opisanego w art. 1 ust. 1, w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym (od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 30 marca 2012 r.);
- nie jest powiązany z jakimkolwiek eksporterem lub producentem w Tajlandii, który podlega środkom wprowadzonym niniejszym rozporządzeniem; oraz
- rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem przeglądownym lub stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu do Unii znaczącej ilości wspomnianego produktu.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 września 2013 r.

W imieniu Rady
L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz producentów współpracujących, o którym mowa w art. 1 ust. 2, objętych dodatkowym kodem TARIC A793

Nazwa	Adres
Agro-On (Thailand) Co., Ltd.	50/499-500 Moo 6 Baan Mai, Pakkret, Monthaburi 11120, Tajlandia
B.N.H. Canning Co., Ltd.	425/6-7 Sathorn Place Bldg., Klongtong Sai, Kongsan Bangkok 10600, Tajlandia
Boonsith Enterprise Co., Ltd.	7/4 M.2, Soi Chomthong 13, Chomthong Rd., Chomthong, Bangkok 10150, Tajlandia
Erawan Food Public Company Limited	Panjathani Tower 16th floor, 127/21 Nonsee Rd., Chongnonsee, Yannawa, Bangkok 10120, Tajlandia
Great Oriental Food Products Co., Ltd.	888/127 Panuch Village Soi Thanaphol 2, Samsen-Nok, Huaykwang, Bangkok 10310, Tajlandia
Lampang Food Products Co., Ltd.	22K Building, Soi Sukhumvit 35, Klongton Nua, Wattana, Bangkok 10110, Tajlandia
O.V. International Import-Export Co., Ltd.	121/320 Soi Ekachai 66/6, Bangborn, Bangkok 10500, Tajlandia
Pan Inter Foods Co., Ltd.	400 Sunphavuth Rd, Bangna, Bangkok 10260, Tajlandia
Siam Food Products Public Co., Ltd.	3195/14 Rama IV Road, Vibulthani Tower 1, 9th Fl., Klong Toey, Bangkok 10110, Tajlandia
Viriyah Food Processing Co., Ltd.	100/48 Vongvanij B Bldg, 18th Fl, Praram 9 Rd., Huay Kwang, Bangkok 10310, Tajlandia
Vita Food Factory (1989) Ltd.	89 Arunammarin Rd., Banyikhan, Bangplad, Bangkok 10700, Tajlandia

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 876/2013

z dnia 28 maja 2013 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kolegiów ds. kontrahentów centralnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby zapewnić konsekwentne i spójne funkcjonowanie kolegiów w całej Unii, konieczne jest dokonanie ustaleń dotyczących uczestnictwa w kolegiach ds. CCP do celów ułatwienia wykonywania zadań określonych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (2) Wyłączenie banku centralnego emitującego odpowiednią walutę unijną będącą walutą instrumentów finansowych rozliczanych w CCP nie ma wpływu na prawa tego banku centralnego emitującego walutę do żądania i otrzymywania informacji zgodnie z art. 18 ust. 3 i art. 84 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (3) Działalność CCP może interesować dany bank centralny ze względu na wolumen transakcji rozliczanych w walucie emitowanej przez ten bank centralny. Przy określaniu znaczenia danej waluty, które uzasadniałoby uczestnictwo banku centralnego emitującego tę walutę w kolegium do spraw CCP, należy się jednak kierować wielkością udziału pozycji wyrażonych w tej walucie w średnich otwartych rozliczonych pozycjach CCP, tak aby utrzymać proporcjonalny skład kolegium.
- (4) Aby zapewnić skuteczność posiedzeń kolegium, organ właściwy dla CCP powinien wyraźnie określić, w porozumieniu z członkami kolegium, cele każdego posiedzenia lub działania kolegium. Cele te należy udostępniać uczestnikom posiedzeń z odpowiednim wyprzedzeniem, razem z dokumentacją przygotowaną przez organ właściwy dla CCP lub przez innych członków kolegium, aby stworzyć podstawę do owocnej dyskusji.
- (5) Funkcją kolegiów jest ułatwienie wykonywania zadań określonych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, a zadania powierzone członkom kolegiów, a także skład kolegiów oraz sposób ich powoływania i zarządzania nimi zostały określone przez prawodawcę w rozporządzeniu jako obowiązki prawne i w związku z tym są wiążące oraz bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Aby kolegium mogło zacząć funkcjonować w praktyce, jego członkowie powinni zawrzeć umowę na piśmie. Aby zapewnić stosowanie w kolegiach CCP standardowych pisemnych umów, wdrożenie najlepszych praktyk dotyczących działalności kolegium i spójnych podejść w działaniach właściwych organów, a także aby ułatwić szybkie ustanawianie kolegiów CCP w terminie określonym w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ESMA powinien wydawać wytyczne i zalecenia zgodnie z procedurą określoną w art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ⁽²⁾.
- (6) Żaden przepis niniejszego aktu nie powinien wpłynąć na prawo Komisji do wszczęcia postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego zgodnie z art. 258 TFUE, ani do działań przewidzianych w art. 265 i 271 lit. d) TFUE.
- (7) Aby zapewnić odpowiednio szybką wymianę aktualnych informacji pomiędzy członkami kolegium, posiedzenia kolegium powinny odbywać się regularnie i powinny dawać członkom możliwość omówienia przeglądu, dokonanego przez właściwy organ, dotyczącego uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CCP w celu przestrzegania przepisów rozporządzenia (UE) nr 648/2012, a także wniesienia wkładu w ten przegląd oraz możliwość przedyskutowania dokonanej przez właściwy organ oceny ryzyka, na jakie dany CCP jest lub może być narażony, i którego może być źródłem.
- (8) Aby zapewnić należyte uwzględnienie wszystkich opinii członków kolegium, właściwy organ powinien dołożyć najlepszych starań w celu zapewnienia rozstrzygnięcia wszelkich ewentualnych sporów pomiędzy organami, które mają zostać członkami kolegium, przed ostatecznym zredagowaniem pisemnej umowy w sprawie powołania i funkcjonowania kolegium. W stosownych przypadkach ESMA powinien przyczynić się do ostatecznego zredagowania umowy w ramach swojej funkcji mediatorskiej.
- (9) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

(10) Przed przedłożeniem projektu standardów technicznych stanowiącego podstawę niniejszego rozporządzenia ESMA odbył, w stosownych przypadkach, konsultacje z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego oraz członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 ESMA przeprowadził otwarte konsultacje społeczne poświęcone projektowi tych regulacyjnych standardów technicznych, przeanalizował potencjalne koszty i korzyści oraz wystąpił o ich zaopiniowanie do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustalenie walut o największym znaczeniu

1. Unijne waluty o największym znaczeniu ustala się na podstawie względnego udziału każdej waluty w średnich otwartych pozycjach CCP na koniec dnia z tytułu wszystkich instrumentów finansowych rozliczanych przez CCP, obliczanych przez okres jednego roku.
2. Unijne waluty o największym znaczeniu są to trzy waluty o najwyższym względnym udziale obliczonym zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że każdy z tych udziałów osobno jest wyższy niż 10 %.
3. Względny udział walut oblicza się co roku.

Artykuł 2

Struktura operacyjna kolegiów

1. Po stwierdzeniu kompletności wniosku zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 organ właściwy dla CCP przekazuje wstępny projekt umowy na piśmie, przewidzianej na mocy art. 18 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, członkom kolegium określonym zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Umowa na piśmie przewiduje procedurę corocznego przeglądu. Określa ona także procedurę zmiany umowy, w ramach której z propozycją zmian może wystąpić w każdym czasie organ właściwy dla CCP lub pozostali członkowie kolegium, z zastrzeżeniem zatwierdzenia zmian przez kolegium zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule.
2. Jeżeli członkowie kolegium, o których mowa w ust. 1, nie zgłoszą żadnych uwag w terminie 10 dni kalendarzowych, organ właściwy dla CCP przeprowadza procedurę przyjęcia umowy na piśmie przez kolegium i powołuje kolegium zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
3. W przypadku gdy członkowie kolegium mają uwagi dotyczące projektu umowy na piśmie przekazanego zgodnie z ust. 1, uwagi te przedkładają, wraz ze szczegółowymi wyjaśnieniami, organowi właściwemu dla CCP w terminie 10 dni kalendarzowych. Jeżeli ma to zastosowanie, organ właściwy dla CCP przygotowuje zmieniony projekt i zwołuje posiedzenie w celu

uzgodnienia ostatecznej umowy na piśmie, uwzględniając przy tym termin określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

4. Kolegium uznaje się za powołane po przyjęciu umowy na piśmie.
5. Umowa na piśmie przyjęta zgodnie z ust. 1–3 niniejszego artykułu wiąże wszystkich członków kolegium.

Artykuł 3

Uczestnictwo w kolegiach

1. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego, który nie jest członkiem kolegium, żąda dostarczenia informacji zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, organ właściwy dla CCP, po zasięgnięciu opinii kolegium, podejmuje decyzję w sprawie najbardziej odpowiednich sposobów dostarczania informacji organom niebędącym członkami kolegium i występowania o informacje do tych organów.
2. Każdy członek kolegium wyznacza jednego uczestnika biorącego udział w posiedzeniach kolegium i może wyznaczyć jego jednego zastępcę, z wyjątkiem organu właściwego dla CCP, który może potrzebować dodatkowych uczestników, którym nie przysługują jednak prawo głosu.
3. W przypadku gdy istnieje więcej niż jeden bank centralny będący bankiem centralnym emitującym unijną walutę o największym znaczeniu, odpowiednie banki centralne wyznaczają wspólnego przedstawiciela, który będzie uczestnikiem kolegium.
4. Jeżeli organowi przysługuje prawo uczestnictwa w kolegium na mocy dwóch lub większej liczby liter art. 18 ust. 2 lit. c)–h) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, organ ten może wyznaczyć dodatkowych uczestników, którym nie przysługują prawo głosu.
5. Jeżeli zgodnie z przepisami niniejszego artykułu istnieje dwóch lub większa liczba uczestników reprezentujących tego samego członka kolegium lub gdy liczba członków kolegium z tego samego państwa członkowskiego jest większa niż liczba głosów, które mogą być wykonywane przez tych członków kolegium zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, to taki członek kolegium lub tacy członkowie kolegium muszą poinformować kolegium, którzy uczestnicy wykonują prawa głosu.

Artykuł 4

Zarządzanie kolegiami

1. Organ właściwy dla CCP zapewnia, aby praca kolegium ułatwiała wykonywanie zadań, które mają być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012.
2. Kolegium zawiadamia ESMA o wszelkich zadaniach wykonywanych przez kolegium zgodnie z ust. 1. ESMA pełni funkcję koordynacyjną przy monitorowaniu zadań wykonywanych przez kolegium i zapewnia, w miarę możliwości, zgodność celów danego kolegium z celami pozostałych kolegiów.

3. Organ właściwy dla CCP zapewnia przynajmniej:
- wyraźne określenie celów każdego posiedzenia lub działania kolegium;
 - utrzymanie skuteczności posiedzeń lub działań kolegium, zapewniając jednocześnie, aby wszyscy członkowie kolegium byli wyczerpująco poinformowani o działaniach kolegium, którymi są zainteresowani;
 - określenie harmonogramu posiedzeń lub działań kolegium, tak aby wyniki tych posiedzeń lub działań wspomagały nadzór nad CCP;
 - dogłębne zrozumienie roli i funkcjonowania kolegium przez CCP i pozostałe najważniejsze zainteresowane strony;
 - regularne przeglądy działań kolegium oraz podejmowanie działań naprawczych w przypadku nieskutecznego funkcjonowania kolegium;
 - ustalenie z członkami kolegium, w razie potrzeby we współpracy z CCP, porządku obrad dorocznego posiedzenia poświęconego planowaniu zarządzania w sytuacji kryzysowej.
4. Aby zapewnić skuteczność i efektywność kolegium, organ właściwy dla CCP działa jako centralny punkt kontaktowy w związku ze wszystkimi kwestiami praktycznymi dotyczącymi funkcjonowania kolegium. Organ właściwy dla CCP wykonuje co najmniej następujące zadania:
- przygotowanie, aktualizacja i udostępnianie listy kontaktowej członków kolegium;
 - udostępnianie porządku obrad i dokumentów związanych z posiedzeniami lub działaniami kolegium;
 - sporządzanie protokołów posiedzeń i nadawanie formalnego charakteru zadaniom wyznaczonym podczas posiedzeń;
 - zarządzanie stroną internetową kolegium lub innym elektronicznym systemem udostępniania informacji, jeżeli taki istnieje;
 - w miarę możliwości wspieranie kolegium w wykonywaniu zadań poprzez dostarczanie informacji i udostępnianie wyspecjalizowanych zespołów, w zależności od przypadku;
 - rozpowszechnianie, w odpowiedni sposób, informacji wśród członków kolegium.

5. Częstotliwość posiedzeń kolegium jest ustalana przez organ właściwy dla CCP, z uwzględnieniem wielkości, charakteru, skali i złożoności CCP, jego wpływu systemowego na

państwa i waluty, potencjalnych skutków działań CCP, okoliczności zewnętrznych, a także biorąc pod uwagę ewentualne wnioski członków kolegium. Kolegium zbiera się co najmniej raz w roku, a jeżeli organ właściwy dla CCP uznaje to za konieczne – za każdym razem, gdy wymagane jest podjęcie decyzji na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Organ właściwy dla CCP organizuje okresowo spotkania pomiędzy członkami kolegium a kierownictwem CCP wyższego szczebla.

6. Umowa na piśmie, o której mowa w art. 2, określa kworum wynoszące dwie trzecie liczby członków, które jest wymagane podczas posiedzeń kolegium.

7. Organ właściwy dla CCP dąży do zapewnienia na każdym posiedzeniu kolegium obowiązującego kworum wymaganego do podejmowania decyzji. W przypadku braku kworum przewodniczący zapewnia wstrzymanie wszelkich koniecznych decyzji do czasu zebrania kworum, uwzględniając przy tym odpowiednie terminy określone rozporządzeniem (UE) nr 648/2012.

Artykuł 5

Wymiana informacji pomiędzy organami

1. Każdy członek kolegium dostarcza organowi właściwemu dla CCP, w odpowiednich terminach, wszystkie informacje konieczne do działalności operacyjnej kolegium i do realizacji najważniejszych działań, w których uczestniczą członkowie. Organ właściwy dla CCP dostarcza członkom kolegium podobne informacje w odpowiednich terminach.

2. Organ właściwy dla CCP dostarcza kolegium przynajmniej następujące informacje:

- istotne zmiany struktury organizacyjnej i własnościowej grupy CCP;
- istotne zmiany poziomu kapitału CCP;
- zmiany dotyczące organizacji, kierownictwa wyższego szczebla, procesów lub ustaleń, jeżeli mają one istotny wpływ na zarządzanie CCP lub zarządzanie ryzykiem;
- wykaz członków rozliczających CCP;
- informacje o organach uczestniczących w nadzorze nad CCP, w tym o wszelkich zmianach ich obowiązków;
- informacje o wszelkich istotnych zagrożeniach mogących mieć wpływ na zdolność CCP do przestrzegania rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i odpowiednich rozporządzeń delegowanych i wykonawczych;

- g) problemy wiążące się z potencjalnie znaczącymi efektami zewnętrznymi;
 - h) czynniki sugerujące potencjalnie wysokie ryzyko wystąpienia efektu domina;
 - i) istotne zmiany kondycji finansowej CCP;
 - j) wczesne ostrzeżenia dotyczące możliwości wystąpienia kłopotów płynnościowych lub poważnych oszustw;
 - k) przypadki niewykonania zobowiązania przez członka i ewentualne działania następcze;
 - l) sankcje i nadzwyczajne środki nadzorcze;
 - m) sprawozdania dotyczące problemów dotyczących działalności CCP lub zaistniałych incydentów i podjętych działań naprawczych;
 - n) regularne dane dotyczące działalności CCP, których zakres i częstotliwość jest uzgadniana w ramach umowy na piśmie, o której mowa w art. 2;
 - o) opis najważniejszych ofert handlowych, w tym planowanych ofert nowych produktów lub usług;
 - p) zmiany modelu ryzyka, testów warunków skrajnych i weryfikacji historycznej stosowanych przez CCP;
 - q) zmiany uzgodnień interoperacyjnych CCP, w stosownych przypadkach.
3. Wymiana informacji pomiędzy członkami kolegium jest odpowiednia w świetle ich obowiązków i potrzeb informacyjnych. Aby zapobiec zbędnym przepływom informacji, wymiana informacji powinna mieć charakter proporcjonalny i skupiać się na ryzykach.
4. Członkowie kolegium rozważają najbardziej efektywne metody przekazywania informacji w celu zapewnienia stałej, terminowej i proporcjonalnej wymiany informacji.

5. Sprawozdanie z oceny ryzyka, które organ właściwy dla CCP ma obowiązek przygotować zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jest przedkładane kolegium w odpowiednim terminie, tak aby zapewnić członkom kolegium możliwość zapoznania się z tym sprawozdaniem i, w razie konieczności, zgłoszenia do niego uwag.

Artykuł 6

Dobrowolne dzielenie się zadaniami i ich delegowanie

1. Członkowie kolegium uzgadniają szczegółowe warunki ewentualnych szczególnych porozumień w sprawie delegowania zadań i porozumień w sprawie dobrowolnego powierzenia zadań innym członkom, w szczególności w przypadku, gdy takie delegowanie prowadzi do przekazania podstawowych zadań nadzorczych członka.
2. Strony szczególnych porozumień w sprawie delegowania zadań i porozumień w sprawie dobrowolnego powierzenia zadań uzgadniają szczegółowe warunki, które obejmują przynajmniej następujące kwestie:
 - a) konkretne zadania w wyraźnie określonych obszarach, które zostaną powierzone lub delegowane;
 - b) procedury i procesy, które mają być stosowane;
 - c) rolę i obowiązki każdej strony;
 - d) rodzaj informacji, które mają być wymieniane pomiędzy stronami.
3. Celem dzielenia się zadaniami i ich delegowania nie może być doprowadzenie do zmiany zakresu przyznaných uprawnień decyzyjnych przysługujących organowi właściwemu dla CCP.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 maja 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 877/2013**z dnia 27 czerwca 2013 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 473/2013 ustanawia ściślejsze monitorowanie państw członkowskich, których walutą jest euro i które są objęte procedurą nadmiernego deficytu, poprzez określenie dodatkowych wymogów sprawozdawczych służących zapobieganiu wszelkim odstępstwom od zaleceń lub decyzji Rady w sprawie korekty nadmiernego deficytu oraz wczesnemu korygowaniu ewentualnych odstępstw tego rodzaju.
- (2) Monitorowanie takie stanowi uzupełnienie obowiązujących wymogów sprawozdawczych określonych w art. 3 ust. 4a oraz art. 5 ust. 1a rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽²⁾, zgodnie z którymi państwa członkowskie objęte procedurą nadmiernego deficytu, do których Rada skierowała zalecenie na mocy art. 126 ust. 7 Traktatu lub wezwanie na mocy art. 126 ust. 9 Traktatu, przekazują Radzie i Komisji sprawozdanie z działań podjętych w celu skorygowania nadmiernego deficytu. Sprawozdanie to zawiera cele dotyczące wydatków i dochodów publicznych oraz działań dyskrecjonalnych zarówno po stronie wydatków, jak i dochodów, spójne z zaleceniem Rady, a także informacje o działaniach już podjętych i o charakterze działań planowanych do osiągnięcia tych celów.
- (3) Rozporządzenie (UE) nr 473/2013 uzupełnia ten pierwotny wymóg sprawozdawczy wymogiem częstszego przekazywania sprawozdań przez państwa członkowskie, których walutą jest euro i które są objęte procedurą nadmiernego deficytu. Państwa te będą musiały przekazywać Komisji i Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu sprawozdania co sześć miesięcy, jeśli Rada skierowała do nich zalecenie na mocy art. 126 ust. 7 TFUE, i co trzy miesiące, jeśli Rada skierowała do nich decyzję w sprawie wezwania na mocy art. 126 ust. 9 TFUE do podjęcia działań w celu skorygowania nadmiernego deficytu. Sprawozdanie powinno zawierać, w odniesieniu do sektora

instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów, informacje na temat wykonania budżetu w ciągu bieżącego roku, wpływu na budżet działań dyskrecjonalnych podjętych zarówno po stronie wydatków, jak i po stronie dochodów, celów dotyczących wydatków i dochodów publicznych, jak również na temat działań już podjętych i charakteru działań planowanych do osiągnięcia tych celów. Częściej przekazywane sprawozdania ułatwią Komisji i Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu ciągłe monitorowanie, czy dane państwo członkowskie jest na dobrej drodze do skorygowania nadmiernego deficytu.

- (4) Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 473/2013 treść dodatkowego sprawozdania ma określić Komisja. Niniejszy akt delegowany jasno określa informacje, jakie mają przekazywać państwa członkowskie, których walutą jest euro i które są objęte procedurą nadmiernego deficytu. Sprawozdanie, którego treść określa niniejsze rozporządzenie delegowane, zapewni ustrukturyzowany i zharmonizowany ogląd sytuacji budżetowej danego państwa członkowskiego. Sprawozdanie powinno zawierać roczne i kwartalne dane w celu przekazania szczegółowych informacji na temat postępów w dokonywaniu korekty. Dane powinny być przekazywane w ujęciu kasowym i memoriałowym (zgodnie z europejskim systemem rachunków narodowych ESA), aby umożliwić lepsze zrozumienie ewolucji sytuacji budżetowej. Ze względu na to, że procedura nadmiernego deficytu może zostać wszczęta z powodu nieprzebrzegania określonych w Traktacie wartości referencyjnych deficytu lub wskaźnika długu, należy przekazywać informacje na temat zmian głównych składników deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych.
- (5) Faktyczne dane przekazywane na podstawie niniejszego aktu delegowanego powinny być zgodne z danymi przekazywanymi Eurostatowi w kontekście procedury nadmiernego deficytu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe wymogi dotyczące treści sprawozdań, których Komisja może zażądać od państw członkowskich, których walutą jest euro i które są objęte procedurą nadmiernego deficytu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

Artykuł 2

Struktura i treść sprawozdań

1. Struktura sprawozdań, o których mowa w art. 1, jest następująca:

- faktyczne salda, zmiany poziomu długu oraz zaktualizowane plany budżetowe sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów na okres korekty nadmiernego deficytu,
- opis strategii budżetowej oraz jej kwantyfikacja w ujęciu nominalnym i strukturalnym (składnik cykliczny salda, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe); przy czym celem strategii jest skorygowanie nadmiernego deficytu w terminie wyznaczonym przez Radę w ostatnim zale-

ceniu Rady lub decyzji Rady w sprawie wezwania do podjęcia działań, przyjętych zgodnie z art. 126 ust. 7 lub art. 126 ust. 9 TFUE, oraz szczegółowe informacje na temat podjętych lub planowanych działań budżetowych służących osiągnięciu wyznaczonych celów oraz ich wpływu na budżet.

2. Sprawozdania zawierają tabele wskazane w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabele, które należy uwzględnić w sprawozdaniach przedkładanych zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 473/2013 w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro

Uwaga: W poniższych tabelach rok „t” oznacza rok, w którym złożono sprawozdanie. Przekazanie danych dotyczących wyłuszczonej pozycji jest obowiązkowe. Należy zastosować założenie koncepcyjne przewidziane w dyrektywie Rady 2011/85/UE ⁽¹⁾.

Tabela 1a

Kwartalne wykonanie budżetu w ciągu bieżącego roku w ujęciu kasowym ^(a) w odniesieniu do sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów ^(b)

mln EUR	Rok t ^(*)			
	I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.
Saldo ogółem wg podsektora (6 - 7)				
1. Sektor instytucji rządowych i samorządowych				
2. Instytucje rządowe na szczeblu centralnym				
3. Instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym				
4. Instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym				
5. Fundusze zabezpieczenia społecznego				
Dla każdego podsektora (wskazać którego)				
6. Dochody/wpływy ogółem				
w tym (wykaz orientacyjny):				
Podatki, w tym:				
Podatki bezpośrednie				
Podatki pośrednie, w tym:				
Podatek VAT				
Składki na ubezpieczenia społeczne				
Sprzedaż				
Pozostałe dochody bieżące				
Dochody kapitałowe				
Wpływy z operacji na instrumentach finansowych				
7. Wydatki/rozkłady ogółem				
w tym (wykaz orientacyjny):				
Zakup towarów i usług				
Koszty związane z zatrudnieniem				
Odsetki				
Dotacje				
Świadczenia społeczne				

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.

mln EUR	Rok t (*)			
	I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.
Pozostałe wydatki bieżące				
Transfery kapitałowe do zapłaty				
Inwestycje kapitałowe				
Rozchody z tytułu operacji na instrumentach finansowych				

(*) Należy przekazać dane do bieżącego kwartału włącznie. Jeżeli dane za bieżący kwartał nie są dostępne, należy przekazać ostatnie dostępne dane miesięczne, ze wskazaniem miesiąca, którego dotyczą. W odniesieniu do salda ogółem sektora instytucji rządowych i samorządowych należy przekazać dane do ostatniego dostępnego kwartału (tj. kw.-1). Należy zastosować zwykłe zasady dotyczące zapewnienia jakości i rewizji.

(^a) Jeżeli dane w ujęciu kasowym nie są dostępne, można przekazać równoważne dane liczbowe pochodzące z rachunkowości publicznej; należy określić zasady rachunkowości zastosowane do celów przekazania danych w niniejszej tabeli.

(^b) Odpowiadające danym, które należy przedłożyć zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy Rady 2011/85/UE.

Tabela 1b

Kwartalne wykonanie budżetu w ciągu bieżącego roku i prognozy budżetowe zgodnie ze standardami ESA, niewyrównane sezonowo (^a) w odniesieniu do sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów

Przedstawione w tabelach 1a i 1b dane dotyczące wykonania budżetu powinny być spójne; należy załączyć tabelę korelacji przedstawiającą metodykę przeliczania między tymi dwoma tabelami.

mln EUR	Kod ESA	Rok t (*)			
		I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.
Wierzytelności netto (+)/zadłużenie netto (-)					
1. Sektor instytucji rządowych i samorządowych (^a)	S.13				
2. Instytucje rządowe na szczeblu centralnym	S.1311				
3. Instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym	S.1312				
4. Instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym	S.1313				
5. Fundusze zabezpieczenia społecznego	S.1314				
W odniesieniu do sektora instytucji rządowych i samorządowych (dobrowolnie w odniesieniu do jego podsektorów)					
6. Dochody ogółem (^a)	TR				
w tym:					
Podatki związane z produkcją i importem	D.2				
Podatki bieżące od dochodów, majątku itp.	D.5				
Podatki od kapitału	D.91				
Składki na ubezpieczenia społeczne	D.61				
Dochody z tytułu własności	D.4				
Inne (^b)					
7. Wydatki ogółem (^a)	TE				
w tym:					
Koszty związane z zatrudnieniem	D.1				
Zużycie pośrednie	P.2				

mln EUR	Kod ESA	Rok t (*)			
		I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.
Świadczenia społeczne inne niż transfery socjalne w naturze	D.62, D.632 (c)				
Odsetki	D.41				
Dotacje	D.3				
Nakłady brutto na środki trwałe (e)	P.51				
Transfery kapitałowe	D.9				
Inne (d)					
8. Dług brutto (e)					

(*) Należy przekazać dane dotyczące okresu do końca bieżącego roku t; kwartalne prognozy nie są wiążące i przekazywane są jako szacunki (podlegające ewentualnym zmianom) do celów informacyjnych i monitorowania.

(c) W odniesieniu do sektora instytucji rządowych i samorządowych dane dotyczące pozycji oznaczonych „(c)” należy przekazać dodatkowo w ujęciu wyrównanym sezonowo; jeżeli władze krajowe nie są w stanie przekazać danych w takim ujęciu, wyrównania sezonowego dokonuje Eurostat w porozumieniu z danym państwem członkowskim.

(d) P.11 + P.12 + P.131 + D.39rec + D.7rec + D.9rec (inne niż D.91rec).

(e) Zgodnie z ESA95: D6311_D63121_D63131pay; wg ESA2010: D632pay

(f) D.29pay + D.4pay (inne niż D.41pay) + D.5pay + D.7pay + P.52 + P.53 + K.2 + D.8.

(g) Zgodnie z definicją w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009 (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1).

Tabela 1c

Roczne cele budżetowe zgodnie ze standardami ESA w odniesieniu do sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów

	Kod ESA	Rok t - 1	Rok t	Rok t + ... (*)
Wierzytelności netto (+)/zadłużenie netto (-) wg podsektora (% PKB)				
1. Sektor instytucji rządowych i samorządowych	S.13			
2. Instytucje rządowe na szczeblu centralnym	S.1311			
3. Instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym	S.1312			
4. Instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym	S.1313			
5. Fundusze zabezpieczenia społecznego	S.1314			
Sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13) (% PKB)				
6. Dochody ogółem	TR			
7. Wydatki ogółem	TE			
8. Odsetki	D.41			
9. Saldo pierwotne (a)				
10. Działania jednorazowe i inne działania tymczasowe (b)				
		wskaźnik zmiany	wskaźnik zmiany	wskaźnik zmiany
11. Wzrost realnego PKB				
12. Wzrost potencjalnego PKB				
udział we wzroście potencjalnego PKB:				
— siła robocza				

	Kod ESA	Rok t - 1	Rok t	Rok t + ... (*)
— kapitał				
— łączna wydajność czynników produkcji				
		% potencjalnego PKB	% potencjalnego PKB	% potencjalnego PKB
13. Luka produktowa				
14. Składnik cykliczny budżetu				
15. Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne (1 - 14)				
14. Saldo pierwotne w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne (13 + 6)				
15. Saldo strukturalne (13 - 10)				

(*) Na wniosek Komisji o zastosowanie wymogów sprawozdawczych przewidzianych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 473/2013, dane należy przekazywać za okres od roku, w którym wszczęto procedurę nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 TFUE, do roku, w którym przewiduje się skorygowanie nadmiernego deficytu zgodnie z terminem wyznaczonym w zaleceniu Rady wydanym na mocy art. 126 ust. 7 TFUE lub w decyzji w sprawie wezwania do podjęcia działań wydanej na mocy art. 126 ust. 9 TFUE.

(^e) Wzór na obliczenie salda pierwotnego: (B.9, poz. 8) + (D.41, poz. 9).

(^b) Znak „+” oznacza działania służące ograniczeniu deficytu.

Tabela 2

Cele dotyczące wydatków i dochodów sektora instytucji rządowych i samorządowych (S.13) zgodnie ze standardami ESA

% PKB	Kod ESA	Rok t - 1	Rok t	Rok t + 1	Rok t + ... (*)
1. Docelowe dochody ogółem (= tabela 1c. 6)	TR				
w tym:					
1.1. Podatki związane z produkcją i importem	D.2				
1.2. Podatki bieżące od dochodów, majątku itp.	D.5				
1.3. Podatki od kapitału	D.91				
1.4. Składki na ubezpieczenia społeczne	D.61				
1.5. Dochody z tytułu własności	D.4				
1.6. Inne (^e)					
p.m.: Obciążenie podatkowe (D.2 + D.5 + D.61 + D.91 -D.995) (^b)					
2. Docelowe wydatki ogółem (= tabela 1c.7)	TE (^e)				
w tym:					
2.1. Koszty związane z zatrudnieniem	D.1				
2.2. Zużycie pośrednie	P.2				
2.3. Świadczenia społeczne inne niż transfery socjalne w naturze	D.62, D.6311, D.63121, D.63131 (^f)				
w tym: Świadczenia dla bezrobotnych (^d)					
2.4. Odsetki	D.41				

% PKB	Kod ESA	Rok t - 1	Rok t	Rok t + 1	Rok t + ... (*)
2.5. Dotacje	D.3				
2.6. Nakłady brutto na środki trwałe	P.51				
2.7. Transfery kapitałowe	D.9				
2.8. Inne (e)					

(*) Na wniosek Komisji o zastosowanie wymogów sprawozdawczych przewidzianych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 473/2013, dane należy przekazywać za okres od roku, w którym wszczęto procedurę nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 TFUE, do roku, w którym przewiduje się skorygowanie nadmiernego deficytu zgodnie z terminem wyznaczonym w zaleceniu Rady wydanym na mocy art. 126 ust. 7 TFUE lub w decyzji w sprawie wezwania do podjęcia działań wydanej na mocy art. 126 ust. 9 TFUE.

(a) P.11 + P.12 + P.131 + D.39rec + D.7rec + D.9rec (inne niż D.91rec).

(b) W tym podatki pobierane przez UE oraz uwzględniając, w stosownych przypadkach, korektę o niepobrane podatki i składki na ubezpieczenia społeczne (D.995).

(c) TR - TE = B.9.

(d) Obejmują świadczenia pieniężne (D.621 i D.624) oraz świadczenia rzeczowe (D.631) związane ze świadczeniami dla bezrobotnych.

(e) D.29 + D.4 (inne niż D.41) + D.5 + D.7 + P.52 + P.53 + K.2 + D.8.

(f) Wg ESA2010: D.62, D.632.

Tabela 3a

Działania budżetowe przyjęte i planowane przez sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektory zarówno po stronie wydatków, jak i dochodów, służące osiągnięciu celów wskazanych w tabeli 2

Oczekiwany wpływ przyjętych i planowanych działań na budżet (a)									
Wykaz działań	Szczegółowy opis (b)	Cel (wydatki/dochody) Kod ESA	Zasada rachunkowości (c)	Etap przyjęcia	Przyrostowy wpływ na budżet (mln EUR) w roku				
					t - 1	t	t + 1	t + 2	t + (*)
OGÓŁEM									

(*) Rok, w którym przewiduje się skorygowanie nadmiernego deficytu zgodnie z terminem wyznaczonym w zaleceniu Rady wydanym na mocy art. 126 ust. 7 TFUE lub w decyzji w sprawie wezwania do podjęcia działań wydanej na mocy art. 126 ust. 9 TFUE.

(a) Należy przekazać dane dotyczące jedynie działań o wystarczającym stopniu szczegółowości, które zostały zapowiedziane w wiarygodny sposób.

(b) W tym informacja o podsektorze, który uchwała dane działanie.

(c) Co do zasady dane dotyczące wpływu działań należy przekazać w ujęciu memoriałowym, jeśli jednak nie jest to możliwe i dane przekazywane są w ujęciu kasowym, należy to wyraźnie wskazać. Wpływ działań należy wskazać w ujęciu przyrostowym – stanowiącym przeciwieństwo jego ujęcia w postaci poziomów – w porównaniu z prognozą odniesienia z poprzedniego roku. Wpływ zwykłych działań o trwałym charakterze należy podać jako +/-X w roku (latach), w którym(-ych) zostały wprowadzone, a w innych przypadkach jako zero (łączny wpływ na poziom dochodów lub wydatków nie może się niwelować). Jeżeli wpływ danego działania zmienia się w czasie, w tabeli należy podać jedynie wpływ w ujęciu przyrostowym. Z uwagi na charakter działań jednorazowych ich wpływ należy zawsze podawać jako +/-X w roku, w którym po raz pierwszy odnotowano ich wpływ na budżet, oraz -/+X w następnym roku, tj. ich łączny wpływ na poziom dochodów lub wydatków w dwóch kolejnych latach musi wynosić zero.

Tabela 3b

Kwartalne dane przekazywane w ciągu bieżącego roku dotyczące wpływu na budżet działań wskazanych w tabeli 3a

Wykaz działań (a)	Dane przekazywane w ciągu bieżącego roku dotyczące działań mających wpływ na budżet w roku t (należy wybrać jedną z poniższych alternatyw) (b)				Łączny odnotowany wpływ na budżet od początku roku (mln EUR)	Przewidywany roczny wpływ na budżet w roku t (mln EUR) (= tabela 3a)
	Odnotowany kwartalny wpływ na budżet (mln EUR) (c)					
	I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.		

Wykaz działań ^(e)	Dane przekazywane w ciągu bieżącego roku dotyczące działań mających wpływ na budżet w roku t (należy wybrać jedną z poniższych alternatyw) ^(b)					Przewidywany roczny wpływ na budżet w roku t (mln EUR) (= tabela 3a)
	Odnotowany kwartalny wpływ na budżet (mln EUR) ^(c)				Łączny odnotowany wpływ na budżet od początku roku (mln EUR)	
	I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.		
OGÓLEM						

^(e) Należy wskazać działania wymienione w tabeli 3a, których wpływ na budżet odnotowano w roku t.

^(b) Należy wybrać jedną z dwóch alternatyw i podać dane kwartalne (szacunki podlegające ewentualnym zmianom) za okres przynajmniej do bieżącego kwartału lub łączny odnotowany wpływ na budżet do chwili obecnej.

^(c) W odniesieniu do każdego kwartału należy wskazać, czy przekazane dane odpowiadają danym odnotowanym; należy przekazać dane do bieżącego kwartału włącznie.

Tabela 4

Aktualny i prognozowany poziom długu sektora instytucji rządowych i samorządowych (S.13)

		Rok t - 1	Rok t	Rok t + ... (*)
	Kod ESA	% PKB	% PKB	% PKB
1. Dług brutto ^(a) (= tabela 1b.8 w odniesieniu do sektora instytucji rządowych i samorządowych)				
2. Zmiana wskaźnika długu brutto				
Udział w zmianie długu brutto				
3. Saldo pierwotne (= tabela 1c. 9)				
4. Odsetki (= tabela 1c.8)	D.41			
5. Wartość rezydualna zmiany długu				
w tym:				
— różnica między obliczeniami na podstawie metody kasowej i memoriałowej ^(b)				
— akumulacja netto aktywów finansowych ^(c)				
w tym:				
— przychody z prywatyzacji				
— wpływ wyceny i inne ^(d)				
p.m.: domyślne oprocentowanie zadłużenia ^(e) (%)				
Inne istotne zmienne				
6. Płynne aktywa finansowe ^(f)				
7. Zadłużenie finansowe netto (7 = 1 - 6)				
8. Spłata długu (istniejące obligacje) od końca poprzedniego roku				
9. Udział długu denominowanego w walutach obcych (%)				

		Rok t - 1	Rok t	Rok t + ... (*)
	Kod ESA	% PKB	% PKB	% PKB
10. Średni termin zapadalności (w latach)				
11. Wzrost realnego PKB (%) (= tabela 1c poz. 11)				

(*) Na wniosek Komisji o zastosowanie wymogów sprawozdawczych przewidzianych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 473/2013, dane należy przekazywać za okres od roku, w którym wszczęto procedurę nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 TFUE, do roku, w którym przewiduje się skorygowanie nadmiernego deficytu zgodnie z terminem wyznaczonym w zaleceniu Rady wydanym na mocy art. 126 ust. 7 TFUE lub w decyzji w sprawie wezwania do podjęcia działań wydanej na mocy art. 126 ust. 9 TFUE.

(a) Zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 479/2009.

(b) Różnice dotyczące odsetek, innych wydatków i dochodów można wskazać odrębnie, jeżeli są istotne lub w przypadku gdy relacja długu do PKB przekracza wartość referencyjną.

(c) Płynne aktywa (środki pieniężne), rządowe papiery wartościowe, aktywa w państwach trzecich, przedsiębiorstwa pozostające pod kontrolą rządu oraz różnicę pomiędzy aktywami notowanymi na giełdzie a aktywami nienotowanymi na giełdzie może wskazać odrębnie, jeżeli są istotne lub w przypadku gdy relacja długu do PKB przekracza wartość referencyjną.

(d) Zmiany wynikające ze zmian kursu walutowego oraz operacje na rynku wtórnym można wskazać odrębnie, jeżeli są istotne lub w przypadku gdy relacja długu do PKB przekracza wartość referencyjną.

(e) Wyrażone w przybliżeniu jako odsetki podzielone przez dług odnotowany w poprzednim roku.

(f) Płynne aktywa są w tym przypadku definiowane jako AF.1, AF.2, AF.3 (skonsolidowane dla sektora instytucji rządowych i samorządowych, tj. przy kompensacji należności jednostek budżetowych względem siebie), AF.511, AF.52 (jedynie jeżeli są notowane na giełdzie).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 878/2013**z dnia 12 września 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 września 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	37,9
	XS	31,3
	ZZ	34,6
0707 00 05	MK	43,1
	TR	95,4
	ZZ	69,3
0709 93 10	TR	134,7
	ZZ	134,7
0805 50 10	AR	125,2
	CL	136,3
	IL	142,1
	TR	78,9
	UY	100,2
	ZA	119,6
	ZZ	117,1
0806 10 10	EG	184,6
	TR	148,4
	ZZ	166,5
0808 10 80	AR	100,2
	BA	68,8
	BR	54,6
	CL	123,8
	NZ	144,9
	US	130,2
	ZA	109,7
	ZZ	104,6
0808 30 90	AR	202,6
	CN	82,3
	TR	131,0
	ZA	206,6
	ZZ	155,6
0809 30	TR	129,4
	ZZ	129,4
0809 40 05	BA	45,1
	MK	54,9
	XS	53,5
	ZZ	51,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 11 września 2013 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/443/UE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H7N7 we Włoszech

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 5904)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/453/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z przekazaniem przez Włochy powiadomieniem o wystąpieniu ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H7N7 w gospodarstwie w gminie Ostelato w prowincji Ferrara w regionie Emilia-Romagna w dniu 15 sierpnia 2013 r., Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2013/439/UE ⁽³⁾, ustanawiającą środki dotyczące obszarów zapowietrzonych i zagrożonych, które należy ustanowić wokół ogniska choroby.
- (2) Ze względu na wystąpienie drugiego ogniska choroby w gminie Mordano w prowincji Bologna w regionie Emilia-Romagna Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2013/443/UE ⁽⁴⁾, która dostosowuje granice obszarów zapowietrzonych i zagrożonych oraz ustanawia dalsze strefy zamknięte. Przedmiotowe obszary i strefy zostały

określone w częściach A, B i C załącznika do tej decyzji. Wystąpienie dalszych ognisk choroby powoduje konieczność dostosowania obszarów objętych ograniczeniami w częściach A, B i C załącznika do decyzji wykonawczej 2013/443/UE.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji wykonawczej 2013/443/UE.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2013/443/UE zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 września 2013 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/439/UE z dnia 19 sierpnia 2013 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H7N7 we Włoszech (Dz.U. L 223 z 21.8.2013, s. 10).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/443/UE z dnia 27 sierpnia 2013 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H7N7 we Włoszech, w tym ustanowienia dalszych stref zamkniętych i uchylająca decyzję wykonawczą 2013/439/UE (Dz.U. L 230 z 29.8.2013, s. 20).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Obszary zapowietrzane, o których mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod pocztowy	Nazwa	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 dyrektywy 2005/94/WE
IT	Włochy		Obszar obejmujący gminy:	
		44020	Ostellato	17.9.2013
		44015	Portomaggiore	
		40027	Mordano	29.9.2013
		48010	Bagnara di Romagna	
		40026	Część terytorium gminy Imola położona na wschód od drogi krajowej nr 610 i na północ od drogi krajowej nr 9 „Via Emilia”	
		48027	Część terytorium gminy Solarolo położona na północ od zjazdu z autostrady A14 w kierunku miasta Ravenna	
		44012	Część terytorium gminy Bondeno położona na południe od drogi krajowej nr 496 i na zachód od rzeki Panaro.	26.9.2013
		41034	Część terytorium gminy Finale Emilia położona na północ od drogi krajowej nr 468, na wschód od drogi regionalnej nr 9 i na zachód od rzeki Panaro.	

CZĘŚĆ B

Obszary zagrożone, o których mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod pocztowy	Nazwa	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
IT	Włochy		Obszar obejmujący gminy:	
		44011	Argenta	26.9.2013
		44022	Comacchio	
		44020	Masi Torello	
		44027	Migliarino	
		44020	Migliaro	
		44020	Ostellato	
		44015	Portomaggiore	
		44039	Tresigallo	

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod pocztowy	Nazwa	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
		44123	Część terytorium gminy Ferrara położona na wschód od drogi krajowej nr 15 „Via Pomposa” i drogi regionalnej „Via Ponte Assa”	
		48010	Bagnara di Romagna	8.10.2013
		48014	Castelbolognese	
		40023	Castelguelfo	
		48017	Conselice	
		48010	Cotignola	
		48018	Faenza	
		40026	Imola	
		48022	Lugo	
		48024	Massalombarda	
		40059	Medicina	
		40027	Mordano	
		48020	Sant’Agata sul Santerno	
		48027	Solarolo	
		44012	Bondeno	5.10.2013
		41034	Finale Emilia	
		44043	Mirabello	
		44047	Sant’Agostino	
		44042	Cento	
		40014	Część terytorium gminy Crevalcore położona na północ od drogi „Via Provanone” i na wschód od drogi regionalnej nr 9 „Via Provane”	
		41037	Część terytorium gminy Mirandola położona na wschód od drogi kolejowej Modena-Verona.	
		41038	Część terytorium gminy San Felice sul Panaro położona na wschód od drogi kolejowej Modena-Verona.	
		46028	Część terytorium gminy Sermide położona na południe od drogi regionalnej nr 35 „Via Pole” i na zachód od drogi regionalnej nr 37.	
		46022	Część terytorium gminy Felonica położona na południe od drogi regionalnej nr 35 „Via Pole”.	

CZĘŚĆ C

Dalsza strefa zamknięta, o której mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod pocztowy	Nazwa	Data, do której środki mają zastosowanie
IT	Włochy		Obszar obejmujący gminy:	
		48011	Alfonsine	24.9.2013
		29002	Ariano nel Polesine	
		39002	Bagnacavallo	
		38002	Berra	
		40003	Bertinoro	
		39004	Brisighella	
		39005	Casola Valsenio	
		40005	Castrocaro Terme e Terra del Sole	
		39007	Cervia	
		40007	Cesena	
		40008	Cesenatico	
		38005	Codigoro	
		29017	Corbola	
		40011	Dovadola	
		40013	Forlimpopoli	
		40012	Forlì	
		39011	Fusignano	
		40015	Gambettola	
		40016	Gatteo	
		38025	Goro	
		38010	Jolanda di Savoia	
		38011	Lagosanto	
		40018	Longiano	
		38013	Massa Fiscaglia	
		40019	Meldola	
		38014	Mesola	
		40022	Modigliana	
		29034	Papozze	
		29039	Porto Tolle	

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod pocztowy	Nazwa	Data, do której środki mają zastosowanie
		29052	Porto Viro	
		40032	Predappio	
		39014	Ravenna	
		39015	Riolo Terme	
		39016	Russi	
		40041	San Mauro Pascoli	
		40045	Savignano sul Rubicone	
		29046	Taglio di Po”	

INFORMACJA DLA CZYTELNIKÓW

Rozporządzenie Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* (Dz.U. L 69 z 13.3.2013, s. 1) od dnia 1 lipca 2013 r. jedynie elektroniczne wydanie Dziennika Urzędowego traktowane jest jako autentyczne i wywołuje skutki prawne.

W wypadku gdy opublikowanie elektronicznego wydania Dziennika Urzędowego jest niemożliwe z powodu nieprzewidzianych i wyjątkowych okoliczności, autentyczne jest wydanie drukowane i wywołuje ono skutki prawne zgodnie z warunkami określonymi w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 216/2013.

NOTA DO CZYTELNIKÓW – SPOSÓB CYTOWANIA AKTÓW

Od dnia 1 lipca 2013 r. zmienił się sposób cytowania aktów.

W okresie przejściowym nowy sposób cytowania będzie współistniał ze sposobem dawnym.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL